

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXIII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

I РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 56

София, четвъртък, 17 март

1932 г.

58. заседание

Срѣда, 16 март 1932 г.

(Открито отъ подпредседателя Н. Захариевъ въ 16 ч. и 30 м.)

СЪДЪРЖАНИЕ:

Стр.

Отпуски, разрешени на народни представители . . . 1198

Докладъ на парламентарната анкетна комисия по избора въ Егидеренската избирателна околия. (Съобщение) . . . 1198

Предложения:

1. За одобрение III-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 29 февруарий 1932 г., протоколъ № 18. (Съобщение) 1198
2. За одобрение XII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 29 декемврий 1931 г., протоколъ № 99. (Приемане) 1198
3. За одобрение протокола на Международния комитетъ на експертитъ отъ 21 януарий 1932 г. въ Лондонъ по прилагане предложението Хувъръ и на спогодбата отъ 11 ноемврий 1931 г., сключена между българското и гръцкото правителства въ връзка съ сѣщия протоколъ. (Приемане) 1200
4. За одобрение проекто-конвенцията за работното време въ търговията и търговскитъ бюра, приета отъ Международната организация на труда въ общата й конференция въ Женева презъ 1930 г. на XIV-та й сесия. (Приемане) 1203

Законопроекти:

1. За разрешаване на Плаковската селска община, Търновска околия, да сключи заемъ. (Трето четене) . . . 1198
2. За разрешаване на бургазката градска община да сключи заемъ. (Първо и второ четене) . . 1199
3. За допълнение чл. 39 отъ закона за пѣтищата. (Второ четене) . . . 1199
4. За освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитане бившитъ касиери на Ботровското училищно настоятелство, Бѣленска околия, Русенски окръгъ: Димо Николовъ и Велико Пашанковъ, отъ с. Ботровъ, сѣщата околия, по отчета на училищното настоятелство за 1928/1929 фин. год. (Първо и второ четене) . 1199, 1200
5. За измѣнение забележката къмъ чл. 50 отъ закона за горитъ. (Първо четене) . . . 1200

Стр.

Клетва. Подвеждане подъ клетва народнитъ представители: Коста Георгиевъ, Вергилъ Димовъ, Георги Торбовъ, д-ръ Димитъръ Димитровъ, Младенъ Синигерски и Крумъ Кораковъ . . . 1198

Прошения отъ:

1. Божковъ Георги Д., отъ гр. Кичево, Македония, живущъ въ гр. София. (Прошението се връща наново въ Министерството на финанситъ за конкретно мнение) . . . 1203
2. Гълъбовъ Христо Христовъ, отъ гр. Севлиево. (Прието) . . . 1205
3. Лозановъ Димитъръ Захариевъ, отъ с. Горни-Коритенъ, Кюстендилско. (Прието) . . . 1205
4. Димчова Стана Ангелова, отъ с. Новоселци, Новоселска околия. (Прието) . . . 1205
5. Николова Екатерина, отъ гр. Бургазъ. (Прието) 1205
6. Беденъ с., Дювленска околия, отъ училищното настоятелство. (Прието) . . . 1205
7. Шентовъ Иванъ Григоровъ, отъ гр. София. (Прието) . . . 1206
8. Петковъ Димитъръ Атанасовъ, отъ с. Любеново, Борисовградска околия. (Прието) . . . 1206
9. Вжгларово с., Хасковска околия, отъ общинския съветъ. (Прието) . . . 1206
10. Светозаровъ Христо, отъ гр. Кула. (Прието) . 1206
11. Найденовъ Маринъ Петковъ, военно-инвалидъ, отъ гр. Ловечъ. (Прието) . . . 1206
12. Аврамовъ Милко, отъ с. Вълкова-Слатина, Фердинандска околия. (Прието) . . . 1207
13. Дражева Севастия, отъ гр. София. (Заявлението се връща въ комисията за ново разглеждане) . 1207
14. Гетовъ Йотко, отъ с. Крушовица, Плъвенска околия. (Прието) . . . 1207
15. Бакаловъ Георги Н., отъ гр. София. (Прието) . 1207
16. Индустрално кооперативно дружество „Локомотивъ“, въ гр. Плъвенъ (Прието) . . . 1207
17. Матеевъ Ставри, отъ гр. Пловдивъ. (Прието) . 1208

18. Крачунски Маринъ Симеоновъ, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия. (Прието) 1208
19. Доновска Кина Петкова, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия. (Прието) 1208
20. Храмъ „Покровъ Пресвета Богородица“, въ гр. София, отъ строителния комитетъ. (Прието) 1208
21. Ралковъ Илия, отъ с. Терзийско, Троянска околия. (Прието) 1208
22. Митовъ Вѣло Н., отъ с. Търнава, Бѣлослатинска околия. (Прието) 1208
23. Бакаловъ Цанко, бившъ министъръ на общ. сгради, пѣтицата и благоустройството, отъ на-следницѣтѣ, отъ гр. София. (Прието) 1209
24. Цивневъ Бечо Петковъ, отъ с. Сухиндолъ, Се-влевска околия. (Прието) 1209
25. Карагяурова Стана Райчева, отъ с. Устово, Пашмаклийска околия. (Прието) 1209
26. Белберъ Ахмедъ Юсеиновъ, отъ гр. Нови-па-заръ. (Прието) 1209
27. Петровъ Иванъ М., отъ с. Дълбокъ-долъ, Тро-янска околия. (Прието) 1209
28. Павунски Краю и Тодоръ, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия. (Прието) 1210
29. Добревъ Сѣю, отъ с. Старо-село, Троянска околия. (Прието) 1210
30. Велкова Йорданка Г., отъ гр. София. (Прието) . 1210
31. Василевъ Христо Димитровъ, отъ гр. Плов-дивъ. (Прието) 1210
32. Кузмановъ Иванъ А., отъ гр. София. (Прието) . 1210
33. Андонова Стаменка, отъ гр. София. (Прието) . 1210
34. Борима с., Троянска околия, отъ жителитѣ. (Заявлението се връща въ прошетарната коми-сия за ново разглеждане) 1210

Дневенъ редъ за следващото заседание 1212

Председателстващъ Н. Захариевъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открито. Присъствуватъ нужното число народни представители. Заседанието е законно.

(Отъ заседанието отсъствуватъ следнитѣ народни пред-ставители: Ангеловъ Иванъ, Бойчиновъ Михайлъ, Бончевъ Тодоръ, Бошнаковъ Тодоръ, Гавриловъ Никола, Ганевъ Георги, Георгиевъ Трифонъ, Дековъ Петко, Димитровъ Ва-силъ, Димитровъ Коста Желевъ, Дочевъ Момчо, Игнатовъ Тодоръ, Казанаклиевъ Георги, Кантарджиевъ Антонъ, Ке-милевъ Никола, Косачевъ Йорданъ, Кръстевъ Гето, х. Ле-ковъ х. Андрей, Лоловъ Господинъ, Манафовъ Христо, Мартуковъ Алекси Момчиловъ Стоянъ, Нейчевъ Адамъ, Неновъ Атанасъ, Орозовъ Александъръ, Па-найотовъ Петъръ, Патевъ Симеонъ, Пентиевъ Антонъ, х. Петковъ х. Георги, Петровъ Никола, Поповъ Стефанъ, Пждаревъ Никола, Радоловъ Александъръ, Славовъ Ки-рилъ, Стамболиевъ Никола, Такевъ д-ръ Владимиръ, Та-слаковъ Цвѣтко, Ташевъ Димо, Тодоровъ Димитъръ, Тон-ковъ Тодоръ, п. Христовъ Георги, Чернооковъ Георги, Чирпанлиевъ д-ръ Никола, Юртовъ Георги и Якимовъ То-доръ)

Съобщавамъ на Събранието, че бюрото е разрешило отпущъ на следнитѣ народни представители:

- На г. Милко Бечевъ — 1 день;
- На г. Георги Казанаклиевъ — 3 дни;
- На г. Захари п. Захариевъ — 2 дена;
- На г. Христо Статевъ — 1 день;
- На г. Велико Савовъ — 3 дни;
- На г. Георги Мариновъ — 2 дена;
- На г. Стоянъ Поповъ — 2 дена;
- На г. Василь п. Димитровъ — 3 дни;
- На г. Сеферинъ Митковъ — 2 дена;
- На г. Георги Чернооковъ — 1 день;
- На г. Григоръ Василевъ — 1 день;
- На г. Александъръ Орозовъ — 2 дена;
- На г. Атанасъ Буровъ — 1 день;
- На г. Василь Мариновъ — 1 день;
- На г. Коста Лулчевъ — 1 день и
- На г. Василь Димчевъ — 1 день.

Народниятъ представителъ г. Иванъ Ангеловъ моли да му се разреши единъ день отпущъ. Понеже се е ползувалъ съ повече отъ 20 дни отпущъ, ще трѣбва исканиятъ отъ него сега отпущъ да се разреши отъ Събранието. Моля г. г. народнитѣ представители, които сж съгласни да му се разреши исканиятъ отпущъ, да вдигнатъ рѣка. Мнозин-ство, Събранието приема.

Постѣпилъ е докладъ отъ парламентарната анкетна ко-мисия по избора въ Егридеренска околия.

Докладътъ ще бѣде напечатанъ и раздаденъ на г. г. народнитѣ представители.

Постѣпило е предложение за одобрение III-то постано-вление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 29 февруарий 1932 г., протоколъ № 18. (Вж. прил. Т. I, № 42)

Това предложение ще се раздаде на г. г. народнитѣ представители и ще се постави на дневенъ редъ.

Днесъ ще положатъ клетва новоизбранитѣ г. г. народни представители и тѣзи, които не сж положили клетва до сега, а именно: Коста Георгиевъ, Вергилъ Димовъ, Георги Торбовъ, д-ръ Димитъръ Димитровъ, Младенъ Синигер-ски и Крумъ Кораковъ.

(Народнитѣ представители отъ групата на работницѣтѣ напускатъ залата)

А. Боялджиевъ (раб): Кучката трѣбва непременно да я извикате!

(Народнитѣ представители г. г. Коста Георгиевъ, Вер-гилъ Димовъ, Георги Торбовъ, д-ръ Димитъръ Димитровъ, Младенъ Синигерски и Крумъ Кораковъ полагатъ устано-вената отъ конституцията клетва)

Председателстващъ Н. Захариевъ: Минаваме къмъ първа точка отъ дневния редъ — трето четене законопро-екта за разрешаване на Плаковската селска община, Тър-новска околия, да сключи заемъ.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ Т. Мечкарски (з): (Прочита законопроекта изцѣло, приетъ на второ четене безъ измѣнение)

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които приематъ на трето четене законопроекта за разрешаване на Плаков-ската селска община, Търновска околия, да сключи заемъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 22)

Минаваме на втора точка отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за закрила на земледѣлца-стопа-нинъ.

Понеже докладътъ на комисията не е готовъ, ще ми-немъ на точка трета отъ дневния редъ — одобрение пред-ложениято за одобрение XII-то постановление на Мини-стерския съветъ, взето въ заседанието му на 29 декември 1931 г., протоколъ № 99.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Секретаръ Т. Мечкарски (з): (Прочита предложението изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 40)

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които одобряватъ предложението за одобрение XII-то постановление на Ми-нистерския съветъ, взето въ заседанието му на 29 декем-ври 1931 г., протоколъ № 99, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 23)

Минаваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ...

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Моля да се mine на точка пета отъ дневния редъ, понеже г. министърътъ на благоустройството излѣзе за малко.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Тѣй като г. мини-стерътъ на благоустройството въ този моментъ го нѣма

тук, ще минемъ къмъ точка пета отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за разрешаване на Бургазката градска община да сключи заемъ.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 39)

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за разрешаване на Бургазката градска община да сключи заемъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Предлагамъ да се даде спешностъ на законопроекта.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ предложението на г. министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, да се даде спешностъ на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта на второ четене.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Чете)

„ЗАКОНЪ“

за разрешаване на Бургазката градска община да сключи заемъ*.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Чете)

„Чл. 1. Разрешава се на Бургазката градска община да сключи заемъ отъ Бургазката Черноморска популярна банка, въ размѣръ на 6.000.000 л., като изплащането ще става при шестмесечни равни (анюитетни) погашения, при следнитѣ условия:

а) срокътъ за изплащане на заема и лихвитѣ е 10 години;

б) годишната лихва ще е съгласно тарифата на банката, която за 1932 г. е 10%;

в) ако общината пожелае да изплати заема преди крайния срокъ, ще се направи съответното намаление на лихвитѣ въ размѣръ, какъвто се плаща;

г) за обезпечение плащането на ежегоднитѣ погашения (анюитети) и лихви на заема, Бургазката градска община ще заложитъ при Бургазката Черноморска популярна банка приходитѣ си отъ доходнитѣ здания на общината — халитѣ или доходното здание на жѣла ул. „Александъръ II“ и ул. „Царъ Асенъ“, като заложениитѣ приходи ще се внасятъ направо въ Бургазката Черноморска популярна банка, която ще имъ одобрява сѣщия % лихви, който се плаща по заема и, следъ като удържи припадащитѣ се лихви и погашения (анюитети), разликата се внася въ общинската каса, а ако визиранитѣ приходи се окажатъ недостатъчни за изплащане ежегоднитѣ погашения (анюитети) и лихви, общината се задължава да допълни вноскитѣ съ съответната частъ отъ другитѣ приходи на общината“.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ чл. 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Чете)

„Чл. 2. Срѣдствата, получени отъ заема, ще се употребятъ изключително за постройка на нови основни училищни сгради.“

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Чете)

„Чл. 3. Сумата отъ заема ще се впише въ бюджета на общината на приходъ и разходъ.“

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за допълнение чл. 39 отъ закона за пѣтицата.

Моля г. докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ И. Велчевъ (з): (Чете)

ЗАКОНЪ*

за допълнение чл. 39 отъ закона за пѣтицата“.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Велчевъ (з): Г. г. народни представители! Комисията направи едно допълнение въ края и текстътъ на параграфъ единственъ добива следната редакция: (Чете)

„Параграфъ единственъ. Къмъ чл. 39 отъ закона за пѣтицата се прибавя следната нова алинея:

Неотработилитѣ натуралната пѣтна тегоба отъ 1920 г. до 30 юний 1931 г. и неизплатили сумитѣ по превърнатата механически въ пари пѣтна тегоба се освобождаватъ отъ плащане тия суми, ако я отработятъ напълно и последователно въ течение на настоящата година и последващитѣ, като всѣка година отработватъ най-малко по една неотработена пѣтна тегоба. Наследницитѣ на починалитѣ неотбили пѣтната си тегоба се освобождаватъ отъ нея.“

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Еню Поповъ.

Е. Поповъ (з): Г. г. народни представители! Азъ мисля, че за да бѣде законопроектътъ по-пълненъ, ще трѣбва да приемемъ, щото ония стопани, които дължатъ коларска пѣтна тегоба, но чието положение днесъ се е изменило и нѣмаватъ врѣгатеъ добитѣкъ, да отбиятъ закъснѣлата си пѣтна повинностъ като пешаци. Ето защо моля г. министра на благоустройството да се съгласи да поставимъ една нова алинея въ тоя смисълъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Имате ли написано предложение?

Е. Поповъ (з): Сега ще го приготвя.

Министъръ Г. Йордановъ: Азъ съмъ съгласенъ съ това предложение, но ще моля сега законопроектътъ да се приеме на второ четене, а това предложение да остане за третото четене, за да се редактира.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Ще оставимъ това предложение за третото четене.

Които г. г. народни представители приематъ параграфъ единственъ, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка шеста отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитане бившитѣ касиери на Ботровското училищно настоятелство, Бѣленска околия, и пр.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 27)

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитане бившитѣ касиери на Ботровското училищно настоятелство, Бѣленска околия, Русенски окръгъ, Димо Николовъ и Велико Пашанковъ, отъ с. Ботровъ, сѣщата околия, по отчета на училищното настоятелство за 1928/1929 финансова година, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Предлагамъ да се даде спешностъ на законопроекта.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които приематъ предложението на г. министра на вътрешнитѣ работи, да се даде спешностъ на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

*) За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 39.

*) За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 21.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта на второ четене.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Чете)

ЗАКОНЪ*

за освобождаване от отговорност и за окончателно отчитане бившият касиери на Ботровското училищно настоятелство, Бъленска околия, Русенски окръг, Димо Николов и Велико Пашанков, от с. Ботров, сжщата околия, по отчета на училищното настоятелство за 1928/1929 финансовата година.

Председателстващ Н. Захариевъ: Които приемат заглавието на законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Чете член единствен — вж. прил. Т. I, № 27)

Председателстващ Н. Захариевъ: Които приемат член единствен, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме към точка седма от дневния ред — първо четене законопроекта за измънение забележката към чл. 50 от закона за горитъ.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Замъстник-секретарь Г. Шонговъ (з): (Прочита законопроекта изцъло, заедно съ мотивитъ към него — вж. прил. Т. I, № 30)

Председателстващ Н. Захариевъ: Има думата народният представител г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д. сг): Г. г. народни представители! При прочитането на законопроекта азъ чухъ, че му се дава обратна сила. Въ какъвъ смисълъ се дава обратна сила? Законодателство съ обратна сила е лошъ прецедентъ и не бива да се допуска.

Председателстващ Н. Захариевъ: Легализира се едно фактическо положение.

Р. Василевъ (д. сг): Този законопроектъ е внесен по частна инициатива. Нека вносителътъ изтъкне какво значение има обратната сила на този законопроектъ.

Г. Шонговъ (з): (Отъ трибуната) Въ законопроекта ние казваме: „На настоящето измънение се признава обратна сила“, защото всички младши горски стражари, които сж назначени отъ влизането на закона въ сила, отъ 1925 г. до 1 априлъ м. г., и даже до 21 юний, по силата на тълкуването, дадено отъ Върховната смътна палата, ще тръбватъ да бждатъ уволнени, понеже иматъ образование четвърто отдъление, а Върховната смътна палата подъ „основно образование“ разбира завършено прогимназиално образование. Затова именно ние казваме, че на настоящето измънение се признава обратна сила, за да предваримъ масовото уволнение на младшитъ горски стражари, съ образование IV отдъление, които сега сж на служба.

Р. Василевъ (д. сг): Така не може да се процедира. По-добре бше вносителътъ да внесеха тълкувателен законъ, съ който да изтъкуватъ закона въ смисълъ, че подъ „основно образование“ законътъ визира образование четвърто отдъление.

Председателстващ Н. Захариевъ: Въ комисията ще се дадатъ нуждитъ обяснения.

Които приематъ на първо четене законопроекта за измънение забележката къмъ чл. 50 отъ закона за горитъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка 8 отъ дневния редъ — одобрение предложението за одобряване протокола на Международния комитетъ на експертитъ отъ 21 януарий 1932 г. въ Лондонъ по прилагане на предложението Хувъръ и на спогодбата отъ 11 ноември 1931 г., сключена между българското и гръцкото правителства, въ връзка съ сжщата протоколъ.

Моля г. секретаря да го прочете.

* За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 27.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Прочита предложението изцъло, заедно съ мотивитъ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 41)

Председателстващ Н. Захариевъ: Има думата народният представител г. проф. Георги Геневъ.

Г. П. Геневъ (р): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Вземамъ думата не да критикувамъ решението, което ни се поднася за одобрение, или да искамъ нъкаква промъна въ него, защото това е невъзможно, но вземамъ думата да се спра върху нъколко въпроси, които се засъгатъ съ това решение и които сж отъ извънредно голъма важност, отъ жизнено значение за нашия народъ. Първиятъ въпросъ е въ връзка съ предложението на американския председател Хувъръ, направено миналата година, за отлагане за една година репарациитъ и другитъ дългове въ връзка съ войната — за времето отъ 1 юлий 1931 г. до 30 юний 1932 г.; второ, засъга се въпросътъ изобщо за репарациитъ и, трето, засъга се една конвенция между насъ и Гърция, която е сжщо така отъ извънредно голъма важностъ за България и за нейнитъ държавни финанси.

Преди всичко, г. г. народни представители, нека ми бжде позволено да забележа, че малкиятъ български народъ не за пръвъ пътъ вижда помощта на великата заокеанска република. Въ този моментъ азъ си спомнямъ за оная помощъ, за оная подкрепа, която американската делегация даде на българския народъ въ време на Парижката конференция. Презъ 1919 г. въ Ньойн България бше изолирана, българската делегация бше затворена въ Мадритския замъкъ и, естествено, не можеше да има никакви сношения съ външния свътъ. Тогазъ изолираната, изоставената България намъри гореща и решителна защита и подкрепа единствено отъ страна на американската делегация. Когато Югославия поиска да ѝ се отстъпятъ голъми територии отъ Западна България, американската делегация се възпротиви и не допусна тия територии да бждатъ по-голъми отъ ония, които въ последствие се дадоха на Сърбия и които ние знаемъ подъ термина Западни покрайнини. Когато по-късно се настояваше цъла Тракия да бжде веднъжъ за винаги дадена на Гърция, американската делегация взема присъдъце българската национална кауза, голъмия български интересъ, и се бори въ продължение на цълъ месецъ. Азъ, като членъ на нашата делегация, си спомнямъ какъ въ продължение на единъ месецъ американската делегация забави връчването на проекто-договора, защото не искаше да допусне България да бжде лишена отъ излазъ на Егейско море. Азъ и завчера прочетохъ тукъ мои записки и спомени отъ Ньойн и видъхъ тамъ какъ американската делегация — въ отсъствие на Уилсонъ, но по негова поръчка, представяванъ отъ Франкъ Полкъ — се бори въ разстояние на единъ месецъ да може да се запази излазътъ на България на Егейско море. Нейното становище бше, че България не може безъ излазъ на Егея, че България, която е въ центъра на Балканския полуостровъ, тръбва да има излазъ на това море. И американската делегация се бори до последния моментъ, но предъ общото решение на съюзницитъ тя тръбваше най-сетне да отстъпи и отстъпи, като се направи, обаче, една отстъпка на България, която се състоеше въ това: първо, България доби, споредъ чл. 48, алинея четвърта, отъ ньойския договоръ, правото да претендира за икономически излазъ на Егейския бръгъ, второ, Западна Тракия не се отстъпваше на Гърция, а на съюзнитъ и сдружени сили. Въ нашия умъ, а азъ вървамъ и въ ума на американцитъ, бше, че тази територия, че тази областъ ще бжде издигната като една автономна областъ, подъ егидата на Обществото на народитъ, и че България ще има възможностъ отъ тамъ да се сношава съ Егейско море — предложение, което нашата делегация и на Лозанската конференция защитава, което смътамъ, че и досега остава като едно отъ основнитъ искания на българския народъ, че България не може да живее безъ излазъ на Егея, както тогава твърде красноречиво и много упорито защитаваше това и американската делегация на Парижката конференция.

Азъ се ползувамъ, г. г. народни представители, отъ този случай да изкажа благодарността на българския народъ къмъ великия американски народъ и къмъ неговитъ представители, които винаги сж защищавали малка България, като се почне отъ Скайлеръ, който пръвъ изнесе ужаситъ по време на априлското въстание и въз основа на чито донесения Гладстонъ написа своята брошура за защита на българското племе, и се свърши съ последното предложение на американския президентъ

за отлагане за една година на репарационните и други дългове във връзка с войната.

На второ място стои въпросът за репарациите — един въпрос извънредно болезнен не само за победените. Той стана причина да се влоши финансовото и стопанско положение на цял свят. Днес това никой не отрича. Репарациите бяха наистина едно безумно дѣло, както бяха установени от страна на ония, които създадоха мирните договори, защото те поставиха астрономически цифри, които победените не можеха да платят. На нас се определяха репарации, възлизащи на колосалната сума от $2\frac{1}{4}$ милиарда златни франка, сума, която с лихвите правеше повече от 5 милиарда, при национално богатство, каквото имаше България, даже преди разорителната война, едвам от 8 милиарда златни франка. На Германия се наложиха 430 милиарда златни марки репарации. Финансовият министър на Франция, Клод, въ 1919 г. заяви, че Германия трябва да плати 430 милиарда златни марки. Разбира се, всичко това, което се уговаряше тогава, беше съвършено несъстоятелно, но Парижката конференция реши, че победените сѫ длъжни да плащат и трябва да плащат. Парижката конференция потърси един юридически мотив, потърси основание да оправдае репарациите. Въ миналото ние знаем максимите *Vae victis, les depouilles aux vainqueurs* — това бяха лозунгите, които определяха отношенията на победителя и победения, тежко на победения, плъчката за победителя. Това беше въ течение на вековете: победителят вземаше от победения всичко, каквото можеше да вземе. Деветнадесетият век, обаче, създаде едно друго положение: на Виенския конгресъ победена Франция, която след революцията воюва 25 години, не плати нищо на победителя; на Парижкия конгресъ Русия не плати също така нищо на победителя; на Берлинския конгресъ Турция, наистина, беше задължена по Сан-Стефанския договор да плати обезщетение на Русия, но поради това, че Турция не можеше да плаща обезщетението, което трябваше да плати, то се замъни съ отстъпване на Северна Добруджа на Русия. Изобщо, през XIX век се създаде една нова традиция — никакви репарации и обезщетения да не се плащат. Изключение направи Бисмарк, който след френско-пруската война наложи на Франция обезщетение от 5 милиарда франка. Това беше, обаче, осъдено най-вече от французките автори, които казваха, че Бисмарк е извършил едно жестоко дѣло спрямо французкия народ и искаха на всяка цена това да не се повтара.

Дойде голѣмата война. Докато траеше войната, от всички страни се заговори, че тази война трябва да бъде последна, че тази война трябва да свърши съ миръ без анекси и без обезщетения. Това беше лозунгът, който царуваше тогава и въ срѣдата на едната воюваща страна и въ срѣдата на другата воюваща страна. Но свърши се войната и вмѣсто да видимъ единъ миръ без анекси и обезщетения, единъ миръ, който наистина би обезпечилъ на Европа и на свѣта спокойствие и благоденствие, ние видѣхме, че се повтори онова, което е ставало през вековете — победителите поискаха да използватъ докрай своята победа и наложиха на победените плащането на голѣми контрибуции, които се оказаха съсипателни не само за победените, но и за победителите. Вѣрно е, че онова, което се предвиждаше въ Париж, не можа да се осъществи. Настъпи едно постоянно намаление на репарациите, защото самите победители разбраха скоро, че тѣзи астрономически цифри, които бяха вписани въ мирните договори, не могат да бъдат платени. И ние виждаме, какъ Германия, най-напредъ въ Спа, после въ Лондонъ, а следъ туй съ Доусовия планъ, а по-сетне съ Ижговия планъ, постоянно върви къмъ намаление на репарациите, и отъ 430 милиарда зл. марки минава къмъ 130 милиарда, минава къмъ 48 милиарда, минава къмъ 37 милиарда, а сега вече за всички става ясно, че за Германия плащането на репарациите става невъзможно. И България, на която първоначално се определяха репарации на една сума астрономическа, сума непоносима за българския държавен бюджет — защото България трябваше да плаща годишно 180 милиона златни лева, при единъ бюджетъ отъ 200 милиона златни лева, значи 20 милиона оставаха за всичко друго — също така трябваше да отиде постепенно къмъ намаление на определените репарации. И наистина, репарациите на България се намалиха, но все пакъ тѣ останаха да тежатъ. И днесъ годишните вноски по репарациите за Германия представляватъ една значителна сума — единъ милиардъ и шестстотин милиона златни марки, които съставляватъ приблизително 20% отъ бюджета на Райха. Нашите репарации, може би, не сѫ така високи процентно, но все пакъ за

бедния, за малкия български държавен бюджетъ тѣ сѫ много тежки и много мъчно може да ги понесе българската държава, особено следъ настѣпването на стопанската и финансова криза, която постави нашето държавно съкровище въ невъзможност да посрѣща даже своите частични, а не публичноправни задължения, въ невъзможност да посрѣща своите финансови задължения, а не своите политически задължения.

Така че въпросътъ за репарациите, макаръ че се измѣни вече значително въ полза на победените, макаръ че вече никой не говори за ония астрономически цифри, както беше въ началото следъ войната, все пакъ остава като едно бреме, като една тежестъ за победените страни и тѣ иматъ всичкото право и всичкото основание да се борятъ за тѣхното окончателно премахване, още повече, че правната основа на тия репарации, отъ гледна точка на международното право, не може да търпи никаква критика. Победителите казаха: Германия и нейните съюзници трябва да плащатъ, защото водиха една несправедлива война. Дали войната е справедлива или не, се води споръ още отъ времето на Гроций и никой не е могълъ да установи, коя война е справедлива и коя несправедлива. Но има и друго едно положение въ международното право; до създаване на устава на Обществото на народите всяка една война беше позволена, като *ultima ratio*, за разрешението на единъ споръ между две държави. Така щото, дори и да допуснемъ, че Германия и нейните съюзници сѫ нападателите, че сѫ започнали една нападателна война — макаръ че това не е вѣрно, защото не ние нападнахме Ромъния, а тя ни нападна; не Италия беше нападната отъ Съюза, а тя нападна Съюза — отъ това не произтичатъ никакви юридически основания да се плащатъ репарации. Това е гледището на всички автори, включително и на французките отъ преди голѣмата война. Така че и това правно основание, което победителите искаха да създадатъ като основа на своите репарационни искания, и то не представлява никакъв сериозенъ мотивъ отъ гледна точка на международното право.

Така разгледани репарациите въ всѣко едно отношение, победените иматъ право да ги отхвърлятъ. Вѣрно е, че победените не повдигатъ въпроса, дали юридически тѣ сѫ основателно задължени да плащатъ или не, но единъ по-силенъ факторъ въ живота, именно невъзможността да плащатъ вече, убеждава всички, че свѣтътъ върви къмъ едно окончателно анулиране на репарационните плащания. И азъ мисля, че въ туй отношение американскиятъ народъ и неговите ръководители ще изиграятъ една спасителна роля за човѣчеството. Тѣ ще продължатъ дѣлото, което започна президентътъ Хувъръ, тѣ нѣма да се спратъ предъ единъ краткосроченъ мораториумъ, но ще дойдатъ, за благо на цялото човѣчество, до едно заличаване на всички дългове, военни и репарационни. (Ръжкоплѣскания отъ мнозинството) Съ-това, г. г. народни представители, ще се постави началото за ликвидиране на голѣмата война и на нейните последици. Днесъ свѣтътъ живѣе на единъ кръстопътъ. Ние не знаемъ, дали мирътъ е обезпеченъ, ние не знаемъ, дали утре нѣма да се създадатъ нови условия, които да предизвикатъ една нова война. И заради това всяка една стѣпка въ това направление, която би ликвидирала съ военните дългове, която би ликвидирала съ репарациите, че бъде една стѣпка къмъ осигуряване на свѣтовния миръ — най-голѣмото благо и най-високата целъ днесъ на човѣчеството.

На трето място, г. г. народни представители, нека ми бъде позволено да се спра и върху известната вече конвенция Молловъ—Кафандарисъ. По нея ние може би ще има да говоримъ още, защото съ нея не е ликвидирано. Тая конвенция, споредъ насъ, засѣга интереси частноправни, не публичноправни. Гърция поддържа противното становище, като смѣта, че това сѫ отношения на интереси между две правителства. За насъ тази конвенция засѣга частноправни интереси, защото не засѣга интересите на българската държава, а засѣга интересите на частни лица, порано грѣцки подданици, изгонени и въ последствие станали български подданици. Това сѫ интересите на бѣжанците. Така че тази конвенция, щомъ засѣга интересите на частни лица, трябва да я смѣтаме като такава, която не е въ връзка съ конвенциите, които иматъ своя произходъ отъ войната и последиците на войната. Едно доказателство за това е положението, което се създаде за унгарските опанти. Унгарските опанти, споредъ харкитъ решения, иматъ право да получатъ едно обезщетение равно на 280 милиона златни крони. Това тѣхно искане се смѣта като частноправно, защото въ самите мотиви къмъ решението, което се иска да одобримъ, е казано, че българската държава ще продължава

да плаща оная част от репарациите, дължими на великите държави, която ще отиде за сметка на унгарските опанги, защото, като частноправни задължения, Лондонската конференция сметна за невъзможно да ги асимилира на задължения от войната. Този малък въпрос, който ще отиде за унгарските опанги, трябва да го плащаме, защото иначе ще се накърнят интересите на частни лица. Сщото е положението и на нашите българи по конвенцията Молдов—Кафандарис, която има за цел да обезпечи вземанията на частните лица спрямо гръцката държава. Тяхните имоти останаха в Гърция, последната ги използва като земя, които раздаде на своите преселници. Е добре, щом като Гърция използва тези земи и ги раздаде на своите нови подданици, преселниците от Мала Азия, много естествено е, че тя е длъжна да плати на ония, от които бяха отнети тия имоти. Защото, г. г. народни представители, преди всичко един принцип трябва да доминира в международните отношения: принципът за гарантиране на частната собственост. Това е основата, на която почива съвременният живот. Гърция иска да унищожи този принцип и да лиши от едно справедливо обезщетение ония, които, изгонени насилствено от своите огнища, изгубиха имотите си, които гръцкото правителство раздаде на своите българи. И не само това, но насъ ни заставиха да сключим българи заем, за да настаним нашите българи. Ние сключихме този българи заем и плащаме неговите тежки анюлети, като сметаме, че наш човешки дълг е да дадем възможност на ония, които бяха изгонени от своите огнища, да заживяват един горещ долен живот. Гърция е длъжна да плати. Ако не плати, аз се питам: ние трябва ли да плащаме българи заем? Ние, за да настаним тези хора, трябва да сключим този заем и сега трябва да получим пари от Гърция, за да платим на нашите кредитори. Така че при туй положение, аз сметам, че становището на Гърция не може да издържи никаква критика. Аз не се спирам върху решението на Харския съд, което в същност не е никакво решение. Но ония, които иска да бъде обективен, който иска да разсъждава със своя здрав юридически ум, не може да постави под един знаменател репарациите и задълженията по конвенцията Молдов—Кафандарис. Последните са частноправни задължения и остават такива, защото в самия договор за изселването е казано, че парите, които ще се получат от тези имоти, ще се дадат на правомощите, ще се дадат на ония, които имат право да ги получат. Това са българи.

Вижте, г. г. народни представители, колко въпроси се засягат в връзка с това предложение. Тези въпроси са извънредно важни за България и за нейния народ, тъй засягат жизнените наши интереси и ние, естествено, трябва да се стремим да запазим тези интереси колкото е възможно по-пълно. Това е преди всичко дълг на нашето правителство. Интересите на една страна трябва да бъдат щадени от всички, но трябва да бъдат защитавани колкото се може по-решително от самото правителство.

Г. г. народни представители! Като завършвам моите кратки бележки върху предложението ни за одобрение решение, аз сметам, че то трябва да бъде утвърдено, но правителството трябва да продължи своята борба по-нататък, за извоюване на едно положение по-благоприятно за българската държава и за българския народ. Всеки един народ има права, и ония народ, който не брани своите права, не може достойно да носи името свободен и независим народ. Така че нашето правителство може да бъде уверено, че ще намери подкрепата на цялото българско население, особено ония права, тъй малки, тъй ограничени, които все пак ни останаха по мирните договори. При сключването на тези договори, понеже бяхме една победена държава, насъ не ни питаха, но все пак се създадох права за насъ и ние имаме не само основание, но и свещен дълг да ги браним. Тъ са ония минимума, който при ония вихрени събития мога да остане в полза на насъ.

Така че, одобрявайки това решение, ние трябва да подкрепим правителството да защити колкото е възможно по-решително нашите справедливи искания. Колкото тъй и да са малки, все пак тъй дават възможност за едно постепенно подобрене положението на българската нация и на българската държава. Само чрез тия взаимни усилия, чрез тия общи усилия на цял народ и на цял Парламент аз сметам, че ние ще можем постепенно да излезем от тежкото положение, в което сме поставени и за което най-много са виновни, според мене, до-

говорите за мир, и последните, които тъй предизвикаха. (Ръкоплъскания от мнозинството и част от левията)

Председателстващ Н. Захариев: Има думата народният представител г. Георги Костов. (Оживление и смех в средата на мнозинството)

Г. Костов (раб): (От трибуната) Г. г. народни представители! Аз мисля, че въпросът, с който е сезирана Камарата, най-малко може да предизвика закачки и смех в народното представителство.

И. п. Рачев (з): Не въпросът предизвиква смех, а ораторът.

Г. Костов (раб): Няма защо да се смят особено тия, които носят отговорности за пораженията на българския народ, които носят отговорностите за катастрофите, които сполетяха българския народ, които докараха до туй тежко положение на кризи, на бедствия, трудящите се маси в нашата страна, които ги обремениха след това с договорите за мир, подписани пак от представители на вашите партии, с които договори оковахте българския народ с вериги и го заставихте да плаща разносните на вашата безумна политика. След кървавите жертви, които даде туй народ, той днес трябва да мизерствува, да гладува, да се изражда, за да погасява задълженията на вашата катастрофална политика.

Сега вие тук поставяте въпроса за отлагане плащанията по репарациите в връзка с предложението на президента на Североамериканските съединени щати Хувър. И преждеговорившият оратор, ни повече, ни по-малко, изказа адмирацията и благодарността на българския трудящ се народ към Североамериканската република за туй нейн жест на милосърдие към победените държави. Трябва да ви кажа, че североамериканският империализъм по нищо не се отличава от империализма на всички останали империалистически държави.

И. Симеонов (д): Московският империализъм по нищо не се отличава от европейския.

Г. Костов (раб): Няма московски империализъм, защото Съветският съюз в 1917 г. в Брест-Литовск заяви на всеуслухание на всички народи в света: мир без анексии и без контрибуции. (Ръкоплъскания от работниците)

Н. Алексиев (з): Ами кой посреща Парвуса тук?

Г. Костов (раб): Г. г. народни представители! Това са новите провокации за новата война, в която и вие ще участвате. Няма отбранителни войни. Аз бих желал да се спра на думите на преждеговорившият оратор, който иска да търси отговорности. Аз подчертавам, че вие не можете да намерите отговорности, защото войните винаги са били организирани, войните винаги са били нападателни. Няма война отбранителна. Вие трябва да признаете това. Когато се подготвяла една война, цялата обстановка се нагажда така, че да се джираса, да се прехвърли отговорността за войната на другата страна. И всяка воюваща страна за себе си доказва, че тя е в отбрана, че не е тя, която напада. Има само една война, които са справедливи — това са революционните войни на колониалните народи (Ръкоплъскания от работниците), това са войните на потиснатите народи, които се борят за своята свобода, за своето освобождение. Всички други войни са завоевателни, войни за поробване на народите в света. И, г. г. народни представители, ние можем още сега да подчертаем, че действително това е така. Тая голяма война, каквато беше европейската, която всички международни политики още в началото прокламираха за идейна, която я поставиха под знамето за освобождение на поробените народи — Франция за Елзас и Лотарингия, Италия за освобождение на своите малцинства и т. н. — дойде да потвърди, че всяка една война, подобна на нея, е война завоевателна, война за поробване на народите в света. В резултат на войнствената политика на буржоазията, на империалистическата война, днес само в Европа повече от 48 милиона народ се намира в робство. А вие, които говорите за „робство“ в Съветския съюз, трябва да знаете, че вие кажа, че днес на земното кълбо, на което живеят повече от един милиард и осемстотин милиона души население, бошинството от населението,

около 1 милиард и 200 милиона, е жертва на международните империалисти и капиталисти. Такава жертва е великият китайски народ, със своето 420 милионно население; той е във робско подчинение на международния капитализъм и империализъм. Това е Индия, която пъшка под кървавото господство на английския капитализъм; 300 милиона индийци пъшкат под неговото иго. Да не говорим за черната раса, за Африка, за колонитите, които са поставени във робство.

Министър-председател Н. Мушанов: Какво общо има това с конвенцията?

С. Даскалов (з): Какво ни интересува това?

Г. Костов (раб): Това показва, че политиката на международния капитал е да подтиска, да заробва народите във света.

С. Даскалов (з): Къде ни разхождаш из Индия и Китай?

Г. Костов (раб): За да завърши мисълта си, ще кажа, че американският капитализъм и империализъм по нищо не се различава от другите. Той е грабителски, той е разбойнически империализъм. И напразно са полиците към него. Вие виждате, че той не отваря своите каси, за да подпомогне...

Н. Алексиев (з): А днес Русия сключва договор с американците, за да я модернизират.

Г. Костов (раб): Напротив, той, както и френският империализъм, сключва златото си във дълбоките изби на своите банки — Франция главно в Banque de France, а Америка в своите банки на Уолстриٹ в Ню-Йорк, и не се трогват от отправените към тях зове за помощ — както винаги те са се проявявали със своето кърваво капиталистическо лице.

Г. г. народни представители! Нямало връзка това, което говоря, с предмета на разискването! Ами че това е, както казах в началото, резултат на вашата политика, която и днес продължава да върви по същите пътища, по които е вървела и по-рано.

Н. Алексиев (з): Във Русия има ли днес злато затворено?

Другъ земеделец: Най-напред себе си оправи, че тогава разпращай!

Г. Костов (раб): Репарациите са резултат на войната, репарациите са резултат на насилническите договори за мир, и въпросът за борба против репарациите е въпрос за борба против насилническите договори за мир, е въпрос за борба и против сегашната кървава войнствена политика на международната буржоазия, на международния капитализъм. Ето така ние поставяме въпроса. И не отсрочки, не отлагане репарациите искаме ние, а тяхното унищожение (Ръкоплъскания от работниците), унищожение на договорите за мир.

Ето това са лозунгите, под които ние зовем трудящите се маси във нашата страна. И тук идем до съществен въпрос: годни ли сте вие да водите тази борба, годна ли е вашата политика да ликвидира със този въпрос? Не е годна. Че не е годна, показва го и външната политика на сегашния кабинет. И по най-близките въпроси, които то се зае днес да ликвидира и разрешава, то няма ясна позиция, то няма ясен поглед; няма и нужния кураж. И именно заради туй, защото винаги сте водили една сервилна политика, една политика, подчинена на интересите на големите империалистически вълци, на големите държави, вие днес не можете да водите една своя политика, вие сте във подчинение на Париж, на Лондон, на Ню-Йорк.

А. Аврамов (з): А вие — на Одеса.

Г. Костов (раб): Ето защо от тази трибуна ние заявяваме: само блокът на трудящите се маси, само блокът на работниците и селяните, по пътя на една борба масова, решителна, както против вашето господство, така и против господството на международния капитал, може да скъса веригите на насилническите договори, да унищожи тия договори, да унищожи репарациите и освободи трудящите се маси от това тежко време.

Ето защо въпросът за борба против репарациите е въпрос за борба против вашето господство (Ръкоплъскания от работниците), против вашата капиталистическа система, против вашата фашистка диктатура, за работническо-селска власт. (Ръкоплъскания от работниците)

Председателстващ Н. Захариев: Моля, които одобряват предложението за одобряване на протокола на Международния комитет на експертите от 21 януарий 1932 г. във Лондон по прилагане на предложението Хувър и на спогодбата от 11 ноември 1931 г., сключена между българското и гръцкото правителства във връзка със същия протокол, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 24)

Минаваме към разглеждане на точка девета от дневния ред — одобрение предложението за одобрение проекто-конвенцията за работното време във търговията и търговските бюра, приета от Международната организация на труда във общата ѝ конференция във Женева, през 1930 г., през XIV-та ѝ сесия.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь Т. Мечкарски (з): (Прочита предложението изцело, заедно с мотивите и конвенцията към него — вж. прил. Т. I, № 34)

Председателстващ Н. Захариев: Които одобряват предложението за одобрение проекто-конвенцията за работното време във търговията и търговските бюра, приета от Международната организация на труда във общата ѝ конференция във Женева, през 1930 г., на XIV-та ѝ сесия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 25)

Министър-председател Н. Мушанов: (Към работниците) Защо не взехте думата по буржоазното законодателство? Знаете само да крѣкате. Така, така!

Председателстващ Н. Захариев: Минаваме към разглеждане на точка десета от дневния ред — доклад на комисията по проверка на изборите.

Понеже комисията по проверка на изборите не е готова с доклади, ще минем към разглеждане на точка единадесета от дневния ред — доклад на прошектарната комисия.

Има думата г. докладчикът.

Докладчик С. Тошев (раб): Г. г. народни представители! Във списък I, подъ пореден № 188, е напечатано решението на прошектарната комисия, относно опрощаването на данъци на софийския жител Георги Д. Божков.

Молителът Георги Д. Божков е родомъ от гр. Кичево, Македония. Дезертър от сръбската армия, през 1915 г. той постъпва във българската армия и въ нея изкарва цялата война. След демобилизацията се установява във гр. София и започва да упражнява занаятното обущарство. Към 1920 г. той преселва от Македония семейството си, състоящо се от неговите стари родители, жена му и 7 деца. Можете да си представите, г. г. народни представители, какво е било положението на това 11-членно семейство, когато то е трѣвало да търси квартира във София въ онѣзи времена, когато квартирната криза бушуваше из цялата страна. Безспорно, затруднението му е било много голямо. Ето защо, независимо от упражняването на занаятното си, молителът е трѣвало да помисли и за собствен дом; първата му грижа е била да си построи къща. Такава той си построява с пари, взети във заем от разни частни лица и банки, върху градско място, на ул. „Овче поле“ № 134.

За обзавеждането си като обущар и за построяването на тази къща той е задлъжнял и въ последствие е станал неплатежоспособен не само по отношение дълговете по обзавеждането му, но и по отношение на данъците, с каквито е бил обложен извънредно тежко. От списъка, даден от бирниците във гр. София, личи какво той е бил обложен с много голям данък за занятие и други такива данъци. Ето защо той просто се е намирал въ невъзможност да плаща и миналата 1930 г. е подал заявление, с което моли опрощаването на тези данъци.

За да не бѣда голословен, аз ще приведа нѣкои данни, за да можете да си представите какво е неговото положение и защо той е прибѣгнал към Народното събрание да иска опрощаване на данъците си.

Дължими данъци върху данък-занятие и др. слѣти данъци за 1924/1925 г. 42.781 л.; за 1925 до 1930 г. върху,

данък-знание — 49.460 л.; за 1925 до 1930 г. данък-сгради — 1.990 л.; данък-знание за 1930/1931 г. — 8.960 л.; данък-сгради за 1930/1931 г. — 622 л.; 20% и 10% за 1928/1929 г. — 2.167 л.; глоба за закъснение 11.476 л.; или всичко 117.456 л.

Освен тѣзи задължения, както казахъ, за постройката на къщата и за упражнението занятието е сключилъ заемъ отъ Македонската кооперативна банка за 34.500 л.; отъ Занаятчийската професионална кооперативна банка — 40.500 л.; отъ Соломонъ Надлеръ, София — 20.259 л.; задължения къмъ VIII сѣдия-изпълнителъ за Георги Чаневъ — 14.186 л.; къмъ IX сѣдия-изпълнителъ за Ст. Миханловъ и др. — 142.666 л.; къмъ VI сѣдия-изпълнителъ за Тачо Крапчански — 28.138 л.; къмъ III сѣдия-изпълнителъ за Христо Кюркчиевъ — 26.832 л.; къмъ III сѣдия-изпълнителъ за Ст. Мариновъ — 16.425 л. или всичко задължения къмъ банки и частни лица — 323.506 л.; или общо данѣци и задължения — 440.962 л.

Срещу горнитѣ задължения молителътъ Георги Д. Божковъ е получавалъ следнитѣ доходи: наемъ отъ къщата си за 5 години всичко лева 108.000; отъ занятието си „обущарство“ по 40.000 л. годишно, или за 5 години всичко 200.000 л., а всичко приходъ 308.000 л. Излиза една загуба въ размѣръ на 132.962 л.

Ето защо прошетарната комисия, вземайки предъ видъ неговото тежко семейно положение и безизходното му финансово положение, намира, че трѣбва да му се опростятъ 80.000 л. данъкъ, а останалитѣ данѣци да изплати въ разстояние на 5 години. Азъ ходатайствамъ предъ Народното събрание да му се опростятъ 80.000 л. данъкъ и да одобритъ решението на прошетарната комисия.

А. Капитановъ (з): Общо колко сѣ данѣцитѣ му?

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): 117.456 л.

А. Капитановъ (з): Това сѣ общи задължения, които ги засѣга другиятъ законъ за облекчение на длъжниците.

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Тѣзи 117.456 л. сѣ данѣцитѣ му, а частнитѣ задължения сѣ 323.506 л.

А. Капитановъ (з): Оставете частнитѣ му задължения. Тѣ не ни интересуватъ.

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Неговитѣ задължения сѣ 440.962 л., а приходътъ му е билъ 308.000 л.

А. Капитановъ (з): Какво е мнението на Министерството на финанситѣ?

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Да му се помогне.

А. Капитановъ (з): Съ колко?

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Мнението на Министерството на финанситѣ е следното: (Чете) „Настоящата молба на Георги Божковъ, живущъ въ гр. София, ул. „Овчополъ“ № 134, по опрощаване на длъжимитѣ данѣци 117.456 л. заедно съ приложенията, имамъ честь да върна на г. председателя на Народното събрание на усмотрението на Народното събрание за облекчение“.

А. Капитановъ (з): Кога е дадена молбата?

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Презъ 1930 г.

А. Капитановъ (з): А отговорътъ на Министерството на финанситѣ?

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Отъ 28 мартъ 1931 г.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Рашко Маджаровъ.

Р. Маджаровъ (д. сг): Г. г. народни представители! Ние мълчаливо се съгласихме, че всѣки докладъ, който засѣга ведомството на едно министерство, може да бѣде правенъ само въ присѣдствието на съответния министъръ.

А. Капитановъ (з): Разбира се.

Р. Маджаровъ (д. сг): Защото има цѣла редица доклади, съ които се опрощаватъ по 100—150 хиляди лева. Тая работа не може. Споредъ практиката, заведена отъ освобождението до днесъ, неизправнитѣ длъжници се вписватъ въ единъ специаленъ списъкъ — следъ като се

удостовери, че не могатъ да платятъ — и министърътъ на финанситѣ внася този списъкъ въ Народното събрание съ законопроектъ, по който се опрощаватъ тия задължения. Това е пѣтитъ, по който трѣбва да върви Народното събрание и по който е вървѣло, защото иначе, безспорно, могатъ да ставатъ злоупотребления съ довѣрието на народнитѣ представители, когато опрощаваме задълженията на длъжниците по такъвъ начинъ. Още повече, че въ случая лицето, което е подало молбата, си е направило къща на едно хубаво мѣсто въ София, направило е задължения и сега срещу задълженията си казва: „Опростете ми задълженията“.

А. Капитановъ (з): Въ сѣщото време има 320.000 л. доходъ за 5 години.

Р. Маджаровъ (д. сг): Азъ моля да се докладва въпросътъ въ присѣдствието на г. министра на финанситѣ. Заявявамъ, че не съмъ съгласенъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Анастасъ Капитановъ.

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Има мнение на министра.

Р. Маджаровъ (д. сг): Има мнение да му се помогне, а не да му се опростятъ данѣцитѣ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ, г. Анастасъ Капитановъ.

А. Капитановъ (з): Г. г. народни представители! Когато това заявление е изпращано въ Министерството на финанситѣ за мнение, положението на държавата е било едно, а днесъ е свършено друго. Азъ смѣтамъ, че това заявление трѣбва да се върне въ комисията, и тя сега, въ настоящия моментъ, да го препрати за мнение въ Министерството на финанситѣ, то да даде конкретно мнение, точно какво може да му се опрости и какво не може или съ какво да му се помогне. Тѣй както е решението на прошетарната комисия, ние му опрощаваме 2/3 отъ данѣка. При това, г. министърътъ на финанситѣ отсъствува сега и не можемъ да знаемъ, какво е неговото мнение.

Моля заявлението да се върне въ комисията за мнение отъ Министерството на финанситѣ.

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Тогава трѣбва да ревирираме всѣки решения на прошетарната комисия отъ това и отъ миналото Народно събрание.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ Лѣкарски.

И. Лѣкарски (д. сг): Г. г. народни представители! Независимо отъ съображенията, които се изтъкнаха, азъ смѣтамъ, че ние не можемъ да одобримъ това решение на прошетарната комисия. Нѣщо повече, азъ бихъ молилъ г. г. членоветѣ на комисията да не даватъ ходъ на подобни молби, дотогава докогато комисията нѣма данни за официалнитѣ провѣрки на съответнитѣ данѣчни власти.

Докладчикъ С. Тошевъ (раб): Въ случая има такава провѣрка.

И. Лѣкарски (д. сг): Вѣрно е, че по тая молба има надписъ отъ Министерството на финанситѣ, но той нищо не говори. Казва се „да му се помогне“. Но въ какъвъ смисълъ? Това не значи, че трѣбва да му се опростятъ данѣцитѣ въ такъвъ размѣръ. Не бива да му се опрощаватъ данѣцитѣ и така, както се предлага отъ комисията, защото ако трѣгнемъ по този пѣтъ, азъ се страхувамъ да не би Народното събрание да бѣде наводнено съ десетки хиляди молби за опрощаване данѣци и то да се обърне на единъ регистраторъ на заявления, а прошетарната комисия ще трѣбва да работи денонощно, безъ да може да разреши тѣзи въпроси. Подобни решения, да се опрощаватъ данѣци, независимо отъ това, че Народното събрание може да опрощава данѣци, не трѣбва да се допускатъ. Азъ смѣтамъ, че не само е необходимо присѣдствието на г. министра на финанситѣ при разрешаването на такива въпроси, но той трѣбва да вземе и едно принципиално становище, което да бѣде мѣроуспѣшно при всѣки подобни случаи, когато му се поднасятъ молби за мнение. А молби, за които той трѣбва да даде мнението си, съ подобенъ надписъ: „да му се помогне“, въобще да не се препращатъ въ Народното събрание.

Председателствуващ Н. Захариев: Тъй като Министерството на финансите не е дало конкретно мнение,...

Министър д-ръ А. Гиргисев: Да се върне обратно.

Председателствуващ Н. Захариев: ... колко трябва да се опрости от данъка и какъв е размерът на църквата данък, нѣма да полага на гласуване това решение на прошетарната комисия. Слѣва тал волба да се върне въ прошетарната комисия съ предложение, да се изпрати въ Министерството на финансите, което да даде конкретно мнение, дали да се опростят данъците на просителя или не.

Ще се докладва по списък IV пореден № 277.

Докладчик С. Тошев (раб): Молба отъ Христо Христовъ Гълъбовъ, отъ гр. Севлиево, за опрощаване сумата 6.000 л., остатък отъ наложена му глоба за игра на карти безъ купонъ. Глобата е била 12.500 л., но той е изплатилъ 6.000 л. и оставагъ още 6.500 л.

Отъ удостоверението, издадено му отъ общината, и отъ другитѣ документи се вижда, че просителътъ е неспособенъ. Моли да му бѣде опростенъ остатъкътъ отъ тази глоба. Комисията реши да му се опрости този остатъкъ.

Председателствуващ Н. Захариев: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Христо Христовъ Гълъбовъ, отъ гр. Севлиево, сумата 6.500 л., остатък отъ наложената му глоба съ присѣда № 259/1927 г. на Севлиевския окръженъ съдъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък I пореден № 187.

Има думата докладчикътъ г. Минко Райковски.

Докладчик М. Райковски (з): Димитър Захариев Лозановъ, отъ с. Горни-Коритенъ, Кюстендилско, моли да му се опрости присѣдената въ полза на държавното съкровище стойност на разпилѣни вещи, като бившъ редникъ въ II пограниченъ участъкъ.

Комисията, въ заседанието си на 19 ноември 1931 г., реши да се опрости на Димитър Захариев Лозановъ, отъ с. Горни-Коритенъ, Кюстендилска околия, сумата 4.965 л., присѣдена стойност въ полза на държавата съ присѣда № 138, отъ 19 юли 1926 г., на Софийския областенъ воененъ съдъ, за разпилѣни военни вещи, като бившъ редникъ въ II пограниченъ участъкъ.

Председателствуващ Н. Захариев: Които сѣ съгласни да се опрости на Димитър Захариев Лозановъ, отъ с. Горни-Коритенъ, Кюстендилска околия, сумата 4.965 л., присѣдена стойност въ полза на държавата съ присѣда № 138, отъ 19 юли 1926 г., на Софийския областенъ воененъ съдъ, за разпилѣни военни вещи, като бившъ редникъ въ II пограниченъ участъкъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък II пореден № 180.

Докладчик М. Райковски (з): Стана Ангелова Динчова, отъ с. Новоселци, Новоселска околия, моли да ѝ се опрости такса за лѣкуване отъ туберкулоза въ Искрецкия държавенъ санаториумъ, като съпруга-вдовица на Ангелъ Динчовъ, тоже починалъ отъ туберкулоза и я оставилъ съ малолѣтно дете безъ срѣдства за преживяване.

Комисията, въ заседанието си на 26 ноември 1931 г., реши да се опрости на Стана Ангелова Динчова, отъ с. Новоселци, Новоселска околия, сумата 4.400 л. такса за лѣкуването ѝ въ Искрецкия държавенъ санаториумъ презъ 1929 г.

Председателствуващ Н. Захариев: Които сѣ съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Стана Ангелова Динчова, отъ с. Новоселци, Новоселска околия, сумата 4.400 л. — такса за лѣкуването ѝ въ Искрецкия държавенъ санаториумъ презъ 1929 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списък пореден № 181.

Докладчик М. Райковски (з): Екатерина Николова, отъ гр. Бургазъ, моли да ѝ се опрости присѣдена въ полза на държавното съкровище сума за сѣдебни мита и берии по гражданско дѣло № 148/1926 г. на Бургазкия окръженъ съдъ, по което ѝ е признато правото на сиромашия.

Комисията, въ заседанието си на 26 ноември 1931 г., реши да се опрости на Екатерина Николова, по мжжъ Ив. М. Среброва, отъ гр. Бургазъ, за себе си и като предста-

вителка на малолѣтнитѣ си деца, сумата 52.590 л., присѣдени въ полза на хазната по гражданско дѣло № 148 отъ 1926 г. на Бургазкия окръженъ съдъ.

Р. Василевъ (д. сг): Спечелила ли е дѣлото? Защото, ако ѝ е уваженъ искътъ, разносикътъ ще се присѣдятъ на противната страна.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Трѣбва да е загубила дѣлото.

Докладчик М. Райковски (з): Да, тя е загубила дѣлото. Развела се съ мжжъ си и останала вдовица.

Министър д-ръ А. Гиргиновъ: Има ли мнение отъ Министерството на финансите.

Докладчик М. Райковски (з): Да, мнението на Министерството на финансите е: (Чете) „Врѣща се обратно, заедно съ приложенията, на Народното събрание съ мнение да се опрости на просителката въпросната сума, защото, както се вижда отъ приложения актъ за несъстоятелностъ, тя не е въ състояние да изплати сумата по изпълнителенъ листъ № 148/1926 г.

Председателствуващ Н. Захариев: Които сѣ съгласни да се опрости на Екатерина Николова, по мжжъ Ив. М. Среброва, отъ гр. Бургазъ, за себе си и като представителка на малолѣтнитѣ си деца, сумата 52.590 л., присѣдени въ полза на хазната по гражданско дѣло 148/1926 г. на Бургазкия окръженъ съдъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък II пореден № 182.

Докладчик М. Райковски (з): Училищното настоятелство въ с. Беденъ, Дювленска околия, е подало заявление, съ което моли да му се отстъпи държавното здание — бивша турска казарма, за да послужи за училище въ селото имъ. Комисията реши: отстъпва се даромъ на училищното настоятелство въ с. Беденъ, Дювленска околия, държавното здание, бивша турска казарма, за да послужи за училище въ сѣщото село.

А. Капитановъ (з): Този въпросъ не може да се реши по този пътъ.

Министър д-ръ А. Гиргиновъ: Има ли мнение на Финансовото министерство?

Докладчик М. Райковски (з): Министерството на финансите дава мнение да бѣде отстъпена въпросната казарма за училище.

Председателствуващ Н. Захариев: Има думата народниятъ представител г. Иванъ Лѣкарски.

И. Лѣкарски (д. сг): Г. г. народни представители! Касае се въпросътъ да се отстъпи едно държавно здание, бивша турска казарма, за училище. За мене не е достатъченъ аргументъ това, че селото ще се снабди съ една държавна сграда безплатно и ще я приспособи и използва за училище. Щомъ тази сграда ще бѣде предназначена за училище, за мене е по-важно, дали сградата ще изпълни своето предназначение; дали децата, като отиватъ да се учатъ въ тази сграда, нѣма да бѣждатъ изродени физически поради липсата на най-елементарни хигиенични условия въ тази сграда, за да бѣде тя училищно помѣщение. Азъ бихъ предпочелъ, въ едно село да нѣма училищно здание и децата да отиватъ въ съседното село, отколкото да отиватъ въ такова училищно здание, което да е като нѣкоя гробница, въ която да разрушаватъ своето здраве и да имаме едно неджгаво поколение.

Ето защо азъ бихъ молилъ, докато нѣмаме мнението на съответната окръжна училищна инспекция, която е компетентна да се произнесе, дали зданието е годно за училище, да не одобряваме това решение. (Възражения отъ земледѣлцитѣ) Като се каже, че това ще бѣде училищна сграда, жителитѣ ще се освободятъ отъ задължението да строятъ такава. Бихме направили една пакостъ.

А. Капитановъ (з): То е одобрено отъ инспекцията.

И. Лѣкарски (д. сг): Ако е видно отъ книгата, че е одобрено отъ инспекцията, тогава има смисълъ да вземемъ такова решение. Това е моето разбиране.

Председателствуващ Н. Захариев: Има думата народниятъ представител г. Шонговъ.

Г. Шонговъ (з): Г. г. народни представители! Касае се въпросът да се отстъпи на училищното настоятелство в с. Беденъ едно държавно здание, което преди 1912 г. е било една много добра турска казарма. А зданието, въ което се помещава училището тамъ, е една дунка. Ако отидете тамъ да видите, къде се учатъ децата! Просто не бихте могли да влѣзете. Отстъпва се това здание, което е непригодно за училище, но което, съ единъ малък ремонтъ, ще стане пригодно за училище.

Г. г. народни представители! Тия хора сж извънредно много бедни и не могатъ по никой начинъ съ свои собствени срѣдства да си построятъ училище. Азъ ви моля да решите да се отстъпи това здание на училищното настоятелство, защото ако бжде оставено, ще се разруши, а сега съ единъ малък ремонтъ ще стане пригодно за училище на селото.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се отстъпи даромъ на училищното настоятелство въ с. Беденъ, Дьовленска околия, държавното здание, бивша турска казарма, за да послужи за училище въ сѣщото село, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): По сѣщия списъкъ II пореденъ № 183.

Иванъ Григоровъ Шентовъ, отъ гр. София, моли да му се опрости глоба по нарушение закона за акцизитъ. Комисията, въ заседанието си на 26 ноемврий 1931 г., е решила да му се опрости сумата 18.000 л., глоба, наложена му съ постановление № 73/1927 г. на софийския градски данъченъ началникъ по нарушение закона за акцизитъ и патентовия сборъ върху питиетата.

Мнението на Финансовото министерство е да се опростятъ на молителя само 10.000 л. отъ глобата.

А. Капитановъ (з): Конкретно, какво е нарушението, г. Райковски?

Докладчикъ М. Райковски (з): Нарушение на закона за акцизитъ и патентовия сборъ върху питиетата.

А. Капитаневъ (з): За контрабанда ли е?

Докладчикъ М. Райковски (з): Финансовото министерство е дало мнение да му се опростятъ само 10.000 л., понеже е беденъ човѣкъ, обаче прошетарната комисия реши да му се опрости сумата 18.000 л.

Р. Василевъ (д. сг): Беденъ човѣкъ ли е?

Н. Йотовъ (з): Има ли данни, че е беденъ?

П. Попивановъ (з): Производител ли е или търговецъ?

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представител г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Постановленията на данъчните власти сж наказателни действия. Обаче въ закона е казано, че Народното събрание може да опрощава наложенитъ глоби, ако лицето е бедно, или пъкъ когато намѣри, че акцизнитъ власти сж съставили акта безъ основание, или пъкъ когато неправилно сж изтълкували нарушението. Въ случая нѣмаме данни, че това лице е бедно, нито имаме данни, отъ които да се вижда, че актътъ е неправилно съставенъ. Следователно, нѣма основание Народното събрание да реши опрощаването на тая глоба, и лицето ще трѣба да изтърпи наложеното наказание.

Г. Енчевъ (з): За насъ е достатъчна провѣрката, направена отъ Финансовото министерство.

Докладчикъ М. Райковски (з): Има свидетелство, че просителътъ е беденъ.

Р. Василевъ (д. сг): Добре тогава.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Ще гласуваме.

Които сж съгласни да се опрости на Иванъ Григоровъ Шентовъ, отъ гр. София, сумата 18.000 л. отъ глобата, наложена му съ постановление № 73/1927 г. на софийския градски данъченъ началникъ, по нарушение закона за акцизитъ и патентовия сборъ върху питиетата, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): По сѣщия списъкъ II пореденъ № 184.

Димитъръ Атанасовъ Петковъ, отъ с. Любеново, Борисовградска околия, моли да му се опрости глоба, наложена му по нарушение закона за тютюна.

Комисията, въ заседанието си на 26 ноемврий 1931 г., е решила да му се опрости глобата 1.980 л., наложена му съ постановление № 39/1929 г. на борисовградския данъченъ началникъ за нарушение закона за тютюна. Мнението на Финансовото министерство е въ сѣщия смисълъ.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на Димитъръ Атанасовъ Петковъ, отъ село Любеново, Борисовградска околия, сумата 1.980 л., наложена му глоба съ постановление № 39/1929 г. на борисовградския данъченъ началникъ за нарушение закона за тютюна, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): По сѣщия списъкъ II пореденъ № 185.

Общинскиятъ съветъ на с. Вжгларово, Хасковска околия, моли съ протоколъ № 8 отъ 3 мартъ 1930 г. да се опрости на Дѣлчо Стояновъ, отъ сѣщото село, сумата 4.000 л., невнесена въ държавното съкровище частъ отъ наложената му глоба съ постановление № 228/1929 г. на хасковския данъченъ началникъ по нарушение закона за тютюна.

Комисията, въ заседанието си на 26 ноемврий 1931 г., реши да му се опрости тая сума.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на Дѣлчо Стояновъ, отъ с. Вжгларово, Хасковска околия, сумата 4.000 л. — невнесена въ държавното съкровище частъ отъ наложената му глоба съ постановление № 228/1929 г. на хасковския данъченъ началникъ по нарушение закона за тютюна, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): По сѣщия списъкъ II пореденъ № 186. — Христо Светозаровъ, отъ гр. Кула, моли да му се опростятъ глоби, на обща сума 21.912 л., наложени му отъ кулския мирови сѣдия за упражняванъ занятии — кастриране свине — безъ нужното разрешение.

Комисията, въ заседанието си на 26 ноемврий 1931 г., реши да му се опрости сумата 21.912 л., наложени му глоби по изпълнителни листове № № 269, 335, 336, 7697, 7698, 7699, 7701, 7702 и 8149/1926 г., 98, 131, 270, 271 и 304/1927 г., 63, 117 и 161/1928 г. кулския мирови сѣдия.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на Христо Светозаровъ, отъ гр. Кула, сумата 21.912 л., наложени му глоби по изпълнителни листове № № 269, 335, 336, 7697, 7698, 7699, 7701, 7702 и 8149/1926 г., 98, 131, 270, 271 и 304/1927 г., 63, 117 и 161/1928 г. на кулския мирови сѣдия, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): Списъкъ III пореденъ № 178. — Маринъ Петковъ Найденовъ, военно-инвалидъ, отъ гр. Ловечъ, моли да му се опростятъ начетени суми, като бившъ магазинеръ при Ловешкия комитетъ за с. г. о. п. Общата сума на начетитъ възлиза на 13.624.96 л., заедно съ лихвитъ, съ която сума той е начетенъ съ постановления № № 45, 109, 113 и 125/1925 г., 66 и 104/1926 г. и 102/1927 г. на Министерството на финанситъ — финансова инспекция.

Комисията, въ заседанието си на 10 декемврий 1931 г., реши да се опрости на Маринъ Петковъ Найденовъ, военно-инвалидъ, отъ гр. Ловечъ, сумата 13.624.96 л., заедно съ лихвитъ, съ която той е билъ начетенъ отъ финансовата инспекция при Финансовото министерство, като бившъ магазинеръ при Ловешкия комитетъ за с. г. о. п.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Мнението на Финансовото министерство какво е?

А. Капитановъ (з): Беденъ ли е?

Докладчикъ М. Райковски (з): Въ мнението на Финансовото министерство се казва: (Чете) „Законенъ поводъ за опрощаване задълженията нѣма. Що се касае до обстоятелството, че е военно-инвалидъ — удостоверение № 568 отъ 7 февруарий 1930 г. на V Дунавски полкъ — и за материалното му положение — сведения на III ловчански околийски данъченъ агентъ върху прошението — опрощаването зависи отъ усмотрението на Народното събрание“. Предоставено е на Народното събрание да реши.

Комисията, както ви казахъ, е решила да му се опростятъ въпроснитъ начети, тъй като е военно-инвалидъ и беденъ.

А. Капитановъ (з): Въ с. г. о. п. много работи отидоха.

Докладчикъ М. Райковски (з): Военно-инвалидъ е.

П. Попивановъ (з): Да му се опрости само затуй, защото е инвалидъ.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опростятъ на Маринъ Петковъ Найденовъ, военно-инвалидъ, отъ гр. Ловечъ, сумата 13.624.96 л., заедно съ лихвитъ, съ която сума той е начетенъ съ постановления № № 45, 109, 113 и 125/1925 г., 66 и 104/1926 г. и 102/1927 г. на Министерството на финанситъ — финансова инспекция, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): По същия списъкъ III пореденъ № 179. — Милко Аврамовъ, отъ с. Вълкова Слатина, Фердинандска околия, моли да му се опрости сумата 18.000 л., наложена му глоба по ф. д. № 1598/1930 г. на Ломския окръженъ съдъ за нарушение закона за горитъ.

А. Капитановъ (з): Какво нарушение е? Да не е съкълъ гора?

Докладчикъ М. Райковски (з): Не, той е билъ общински кметъ. Правила общинско здание и отишли да съкатъ отъ общинската гора материалъ за зданието, при което нему, като на кметъ, съставятъ актъ.

Финансовото министерство предоставя на Народното събрание да реши въпроса.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Който е съгласенъ да се опрости на Милко Аврамовъ, отъ с. Вълкова-Слатина, Фердинандска околия, сумата 18.000 л., наложена му глоба по ф. д. № 1598/1930 г. на Ломския окръженъ съдъ за нарушение закона за горитъ, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): Списъкъ III, пореденъ № 180. — Севастия Дражева, отъ София, моли да ѝ се отпусне народна пенсия за заслуги на покойния ѝ мъжъ Ставри Дражевъ по освободителното дѣло на България.

Комисията, въ заседанието си отъ 10 декемврий 1931 г. реши да се отпусне на Севастия Дражева, отъ гр. София, народна пенсия, по 500 л. месечно, за заслуги на покойния ѝ мъжъ Ставри Дражевъ по освободителното дѣло.

Покойниятъ ѝ мъжъ е билъ четникъ или поборникъ. Има редъ документи, отъ които се вижда, че е билъ такъвъ.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представител г. Христо Мирски.

Х. Мирски (д): Г. г. народни представители! Преди всичко, народна пенсия не може да се отпусна по тоя редъ — чрезъ решение на прошетарната комисия; народна пенсия се отпусна чрезъ законъ. Второ, за да се отпусне народна пенсия на едно лице, последното трѣбва да има особени заслуги, които трѣбва да бъдатъ оценени отъ народното представителство и, следъ като се констатира тия особени заслуги, тогазъ се отпусна народна пенсия. Азъ не съмъ съгласенъ да се отпусне народна пенсия по този начинъ — чрезъ решение на прошетарната комисия, защото не е законно.

Докладчикъ М. Райковски (з): Има мнение и на Дирекцията на държавнитъ дългове. Ето и самото мнение

Председателстващъ Н. Захариевъ: Ние разгледахме по-рано законопроектъ за отпускане народна пенсия на бившия министъръ Кирилъ Павловъ. Както за него, така и за случая, народна пенсия ще се отпусне чрезъ законъ. Прешетарната комисия не може да отпусна народна пенсия, а само помощъ. Заради туй, споредъ практиката на Народното събрание, решението на прошетарната комисия трѣбва да бъде облъчено въ формата на законъ.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Така е. И разглеждането му трѣбва да се постави на дневенъ редъ.

Докладчикъ М. Райковски: Въ такъвъ случай, понеже просителката е много стара, смѣтамъ, че е по-умѣстно да ѝ се даде една еднократна помощъ.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Докладътъ ще следва да се оттегли и заявлението да се върне въ комисията за ново разглеждане.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Заявлението се връща въ комисията за ново разглеждане.

Докладчикъ М. Райковски (з): По същия списъкъ III пореденъ № 181. — Постъпило е заявление отъ Йотко Гетовъ, отъ с. Крушовица, Плъвенска околия, съ което моли да му се опрости наложена му за нарушение закона за горитъ глоба, понеже е беденъ.

Прешетарната комисия, въ заседанието си на 10 декемврий 1931 г., реши да се опрости на Йотко Гетовъ, отъ с. Крушовица, Плъвенска околия, сумата 8.960 л., наложена му глоба съ постановление № 107/1927 г. на тетевенския държавенъ лесничей.

Има представено удостоверение отъ общинското управление, че е беденъ и затова искатъ да го вкаратъ въ затвора.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Има ли мнение на Финансовото министерство?

Докладчикъ М. Райковски (з): Понеже съобщиха, че искатъ да го вкаратъ въ затвора, затуй комисията побърза.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни съ решението на прошетарната комисия — да се опрости на Йотко Гетовъ, отъ с. Крушовица, Плъвенска околия, сумата 8.960 л. наложена му глоба съ постановление № 107/1927 г. на тетевенския държавенъ лесничей, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): По същия списъкъ III пореденъ № 182. Постъпило е заявление отъ Георги Н. Бакаловъ, отъ гр. София, съ което моли да му се опрости остатъкътъ отъ наложена му глоба за намѣрена у него запалка, понеже е беденъ и старъ.

Комисията, въ заседанието си на 10 декемврий 1931 г., реши да се опрости на Георги Н. Бакаловъ отъ гр. София, недосъбраната сума отъ наложената му глоба съ постановление № 429/1925 г. на Софийския градски данъченъ началникъ.

А. Капитановъ (з): Колко е била глобата — 2.000 л. ли?

Докладчикъ М. Райковски (з): Ето и самата молба на просителя. (Чете) „Презъ 1925 г. при единъ случаенъ обискъ биде намѣрена у мене една запалка“

Н. Йотовъ (з): Дайте да видимъ какво е постановлението.

Докладчикъ М. Райковски (з): Нѣма го.

Н. Йотовъ (з): Като го нѣма, отъ где ще знаемъ за какво е?

А. Капитановъ (з): На каква сума възлиза глобата?

Докладчикъ М. Райковски (з): Осъденъ е да заплати 8.000 л., удържани му сж 2.680 л. отъ нея, значи, остава да плаща още 5.320 л.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на Георги Николовъ Бакаловъ, отъ гр. София, недосъбраната сума отъ наложената му глоба съ постановление № 429/1925 г. на софийския градски данъченъ началникъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): Същиятъ списъкъ № 3, пореденъ № 183. — Индустринно кооперативно дружество „Локомотивъ“, въ гр. Плъвенъ, моли да му се опрости наложена му глоба за невнесенъ навреме безобложенъ данъкъ-занятие.

Комисията въ заседанието си на 10 декемврий 1931 г. реши: да се опрости на техническото индустринно кооперативно дружество „Локомотивъ“, въ гр. Плъвенъ, сумата 17.166 л. — дължима на държавното съкровище глоба за невнесенъ навреме безобложенъ данъкъ-занятие.

Н. Йотовъ (з): Бедно ли е дружеството?

Докладчикъ М. Райковски (з): Кооперативно дружество е, г-да.

Н. Иотовъ (з): Та какво, като е кооперативно дружество?

Х. Мирски (д): Ако сумата не може да се събере от дружеството, ще трябва да се събере от членовете на управителния съвет. Нима защо да се опрощава.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на техническото индустриално кооперативно дружество „Локомотив“, въ гр. Плевенъ, сумата 17.166 л. — дължима на държавното съкровище глоба за невнесенъ навреме безобложенъ данък-занятие, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): Същия списъкъ — № 3, пореденъ № 184. — Ставри Матеевъ, отъ гр. Пловдивъ, моли да му се опрости наложена му глоба за ненавременно съобщаване да му се прекрати пенсията, като е постъпилъ наново на държавна служба.

Комисията въ заседанието си отъ 10 декемврий 1931 г. реши: да се опрости на Ставри Матеевъ, отъ гр. Пловдивъ, сумата 900 л. — наложена му глоба по пенсионна книжка № 12.761.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на Ставри Матеевъ, отъ гр. Пловдивъ, сумата 900 л. — наложена му глоба по пенсионна книжка № 12.761, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ М. Райковски (з): Същия списъкъ. — № 3, пореденъ № 185. — Маринъ Симеоновъ Крачунски, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия, моли да му се отпусне еднократна парична помощъ, като обезщетение за нанесени му вреди и загуби отъ отрядитъ-потери по преследване разбойниците презъ 1926 г. — единъ малко по-особенъ случай.

Комисията е решила да му се отпуснатъ 30.000 л. Въ самата си молба той посочва иззети вещи за около 40.000 л.; освенъ това убити сж жена му и синъ му, безъ съдъ и присъда — въ тоя смисълъ има представено и удостоверение отъ общинското управление — тогава, когато убиваха безразборно. Случая го знамъ и азъ много добре.

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з): Защо комисията не му е отпуснала поне 40.000 л. — както той моли — поне за вещитъ?

Докладчикъ М. Райковски (з): Г-да! Случаятъ е такъвъ. Презъ 1926 г., когато колѣха и биеха — има общинско удостоверение за това — арестували жена му и синъ му и безъ съдъ и присъда ги убиватъ. Следъ това му пускатъ ракията въ мазата да изтече и му взематъ всички вещи на стойностъ 30—40.000 л.

Комисията, следъ като разгледа този въпросъ най-обстойно, реши да му се отпуснатъ 30.000 л.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Въ бюджета трябва да се впише.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се отпусне на Маринъ Симеоновъ Крачунски, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 30.000 л., която да се впише въ бюджета за идущата година, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 186.

Докладчикъ М. Райковски (з): Кина Петкова Доновска, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия, моли да ѝ се отпусне еднократна помощъ. Същиятъ случай. Убиватъ мъжа ѝ и ѝ взематъ всички провизии. Комисията реши да ѝ се отпусне еднократна помощъ въ размѣръ на 20.000 л.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Какво правите? Ако вземете така да отпускате помощи, къде ще отидемъ?

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се отпусне на наследницитъ на покойния Петко Сазовъ Доновски, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 20.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 187.

Докладчикъ М. Райковски (з): Строителниятъ комитетъ на храма „Покровъ Пресветая Богородица“, въ София, моли

да му се отпуснатъ безплатно тухли отъ държавната тухларна фабрика, като държавна помощъ. Прошетарната комисия, следъ като се занима съ въпроса, реши да се отпуснатъ безплатно на строителния комитетъ на храма „Покровъ Пресветая Богородица“, въ София, 60.000 тухли отъ държавната тухларна работилница въ София за доизграждане на храма.

П. Попивановъ (з): Какво е мнението на Министерството на благоустройството?

Докладчикъ М. Райковски (з): Министерството на благоустройството дава мнение, че могатъ да се отпуснатъ 60.000 тухли безплатно, ако Събранието реши това.

П. Попивановъ (з): Поповетъ да си намѣрятъ за своя дюкянъ тухли. Тѣ иматъ много имоти.

Г. Костовъ (раб): Отъ тѣхъ може да се вземе, но не и да се дава.

П. Попивановъ (з): Попѣтъ винаги взема.

Докладчикъ М. Райковски (з): Министерството на благоустройството дава мнение да се отпуснатъ 60.000 тухли за доизграждане на храма, ако за това е съгласно Народното събрание.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се отпуснатъ безплатно на строителния комитетъ на храма „Покровъ Пресветая Богородица“, въ София (Бѣжанския кварталъ), 60.000 тухли отъ държавната тухларна работилница въ София за доизграждане на храма, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Д. Икономовъ (раб): Меншество.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Мнозинство е. Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 188.

Докладчикъ М. Райковски (з): Илия Ралковъ, отъ с. Терзийско, Троянска околия, моли да му се опрости наложената му глоба за приложение народна ветеринарна медицина. Понеже е поправялъ счупени крака на добитъкъ и хора, билъ глобенъ отъ ветеринарната властъ съ 1.000 л. Прошетарната комисия реши да му се опрости тая глоба.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на Илия Ралковъ, отъ с. Терзийско, Троянска околия, сумата 1.000 л., наложена му глоба съ постановление № 16/1931 г. на троянския околийски ветеринаренъ лѣкаръ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 189.

Докладчикъ М. Райковски (з): Вѣло Н. Митовъ, отъ с. Търнава, Бѣлослатинска околия, моли да му се опрости начетена му сума като секретаръ-бирникъ на Алтимирската селска община, защото, съгласно удостоверение № 693—1926 отъ 12 юний 1926 г. на Орѣховския окръженъ съдъ, той се е отчелъ.

Комисията въ заседанието си на 10 декемврий 1931 г. реши: (Чете) „Опрощава се на Вѣло Н. Митовъ, отъ с. Търнава, Бѣлослатинска околия, сумата 38.687'61 л., за която той е билъ начетенъ, като секретаръ-бирникъ на Алтимирската селска община, и впоследствие оправданъ, съгласно опредѣление № 728/1926 г. на Орѣховския окръженъ съдъ“.

А. Капитановъ (з): Щомъ е оправданъ, значи, нѣма щета.

П. Попивановъ (з): Върховната смѣтна палата го е начела, а по углавната отговорностъ е оправданъ.

Х. Мирски (д): Едно лице може да бѣде начетено отъ Върховната смѣтна палата съ известна сума и впоследствие, когато се гледа дѣлото по углавенъ редъ, да бѣде оправдано поради това, че нѣма умисълъ. Въ случая какъ стои въпросътъ: оправданъ ли е, защото нѣма умисълъ, или е внесълъ цѣлата сума?

Председателстващъ Н. Захариевъ: Отчелъ се е.

Т. Мечкарски (з): Върховната смѣтна палата го е начела и трябва да мине по законодателенъ редъ презъ Камарата, като върховна инстанция.

Председателстващ Н. Захариев: Съгласно определението на съда № 728/1926 г., той се е отчелъ.

П. Попивановъ (з): Отчелъ се е човѣкътъ, нѣма да дава.

А. Капитановъ (з): Докато ние го оправдаемъ, той е внесълъ паритѣ.

Х. Мирски (д): Да не би да иска да му се върнатъ паритѣ?

Докладчикъ М. Райковски (з): Има определение на съда, съ което той е оправданъ.

Председателстващ Н. Захариев: Какво иска, да му се върнатъ паритѣ ли?

Т. Мечкарски (з): Той е оправданъ отъ съда, но Върховната смѣтна палата го е начела.

Председателстващ Н. Захариев: Значи, той е оправданъ, следъ като е билъ начетенъ, и иска да му се върнатъ паритѣ.

Т. Мечкарски (з): Не иска да му се върнатъ паритѣ, а да се премахне решението на Върховната смѣтна палата чрезъ вотъ на Камарата.

Председателстващ Н. Захариев: Билъ е начетенъ.

Х. Мирски (д): Да се върне въ комисията за проучване.

Докладчикъ М. Райковски (з): Нѣма нужда. Фактически той има да дължи само 18 л. За всичко се е отчелъ.

Н. Алексиевъ (з): Ама какво иска съ тази молба! Щомъ се е отчелъ, не е имало нужда да подава заявление.

Председателстващ Н. Захариев: Които приематъ решението на комисията, да се опрости на Вѣло Н. Митовъ, отъ с. Търнава, Бѣлослатинска околия, сумата 38.687-61 л., за които той е билъ начетенъ като секретаръ-бирникъ на Алтимирската селска община и впоследствие оправданъ, съгласно определение № 728/1926 г. на Орѣховския окръженъ съдъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ IV пореденъ № 270.

Докладчикъ М. Райковски (з): Наследниците на покойния бившъ министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството Цанко Бакаловъ молятъ да имъ се опрости сумата 500 швейцарски франка, която покойниятъ е останалъ да дължи на държавното съкровище отъ отпуснатъ му авансъ отъ Българската царска легация въ гр. Бернъ Швейцария. Простетарната комисия реши: (Чете) „Опрощава се на наследниците на покойния Цанко Бакаловъ, бившъ министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, сумата 500 швейцарски франка, дължими на държавното съкровище отъ отпуснатъ му авансъ отъ Българската царска легация въ гр. Бернъ, Швейцария“.

Х. Мирски (д): Трѣбва да се каже кога сѣ отпуснати.

Докладчикъ М. Райковски (з): Има мнение на министра на финанситѣ, че е съгласенъ да се опрости тази сума.

Председателстващ Н. Захариев: Които приематъ решението на простетарната комисия, да се опрости на наследниците на покойния Цанко Бакаловъ, бившъ министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, сумата 500 швейцарски франка, дължими на държавното съкровище отъ отпуснатъ му авансъ отъ Българската царска легация въ гр. Бернъ, Швейцария, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 271.

Докладчикъ М. Райковски (з): Бечо Петковъ Цивневъ, отъ с. Сухиндолъ, Севлиево околия, моли да му се опрости дължима на държавното съкровище сума отъ лихви, като агентъ на клона на ликвидирания кооперация „Освобождение“ въ с. Сухиндолъ, Севлиево.

Комисията следъ като разгледа молбата му, реши да се опрости на Бечо Петковъ Цивневъ, отъ с. Сухиндолъ, Севлиево околия, сумата 27.941 л., дължима на държавното съкровище отъ лихви, като агентъ на ликвидирания кооперация „Освобождение“.

Председателстващ Н. Захариев: Които сѣ съгласни да се опрости на Бечо Петковъ Цивневъ, отъ с. Сухиндолъ, Севлиево околия, сумата 27.941 л., дължима на държавното съкровище отъ лихви, като агентъ на ликвидирания кооперация „Освобождение“, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 272.

Докладчикъ М. Райковски (з): Стана Райчева Карагяурова, отъ с. Устово, Пашмаклийска околия, моли да се опрости наложена глоба на сина ѝ Георги Райчевъ Карагяуровъ за нарушение закона за акцизитѣ и пр., понеже глобата е замѣнена съ затворъ, синътъ ѝ излежава наказанието си, а тя е останала безъ сръдства за преживяване. Освенъ това, другиятъ нарушителъ, съ когото сѣ осъдени солидарно, е помилванъ и освободенъ отъ затвора.

Комисията реши да се опрости на Георги Райчевъ Карагяуровъ, отъ с. Устово, Пашмаклийска околия, останалата частъ отъ наложената му глоба съ постановление № 53/1921 г. на пловдивския акцизенъ началникъ, която частъ се окаже неизплатена при обнародване настоящето решение въ „Държавенъ вестникъ“.

Х. Мирски (д): Колко е глобата? Да не би да стане безпредметно нашето решение.

А. Капитановъ (з): Колкото и да е глобата, нѣма значение. Човѣкътъ е отишелъ въ затвора; той е беденъ човѣкъ.

Х. Мирски (д): Ако е излежалъ глобата, става безпредметно да се занимаваме съ това прошение.

А. Капитановъ (з): Като се опрости глобата, ще излѣзе човѣкътъ отъ затвора.

Х. Мирски (д): Той е излѣзълъ отъ затвора.

А. Капитановъ (з): Не е излѣзълъ. Другиятъ, осъденъ заедно съ него, който е помилванъ, той е излѣзълъ отъ затвора.

Председателстващ Н. Захариев: Които сѣ съгласни да се опрости на Георги Райчевъ Карагяуровъ, отъ с. Устово, Пашмаклийска околия, останалата частъ отъ наложената му глоба съ постановление № 53/1921 г. на пловдивския акцизенъ началникъ, която частъ се окаже неизплатена при обнародване настоящето решение въ „Държавенъ вестникъ“, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 273.

Докладчикъ М. Райковски (з): Ахмедъ Юсеиновъ Белберъ, отъ гр. Нови-Пазаръ, моли да му се опрости наложена му глоба за нарушение закона за данѣкъ и такса на хазартнитѣ и за развлѣчение игри.

Комисията реши да се опрости на Ахмедъ Юсеиновъ Белберъ, отъ гр. Нови-Пазаръ, сумата 10.000 л., наложена му глоба по фискално дѣло № 314/1929 г. на Шуменския окръженъ съдъ.

Председателстващ Н. Захариев: Които сѣ съгласни да се опрости на Ахмедъ Юсеиновъ Белберъ, отъ гр. Нови-Пазаръ, сумата 10.000 л., наложена му глоба по фискално дѣло № 314/1929 г. на Шуменския окръженъ съдъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 274.

Докладчикъ М. Райковски (з): Иванъ М. Петровъ, отъ с. Дълбокъ-долъ, Троянска околия, моли да му се даде обезщетение за времето отъ 16 мартъ 1930 г. досега, а въ бъдеще да му се отпусне инвалидна пенсия, загдето, като вадѣлъ камъни за държавно шосе, е наранилъ лѣвото си око, лежалъ въ болница, сега е негоденъ за тежка физическа работа и нѣма подкрепа отъ никѣде.

Комисията реши да се отпусне на Иванъ М. Петровъ, отъ с. Дълбокъ-долъ, Троянска околия, еднократна помощ въ размѣръ на 10.000 л.

Представилъ е удостоверение за бедностъ и медицинско свидетелство, отъ което се вижда, че при отбиване на пѣтната си повинностъ се е наранилъ и е останалъ безъ едно око.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Защо му е отказана инвалидна пенсия?

Председателстващ Н. Захариев: Защото нѣма право. Той се е наранилъ при отбиване на пѣтната си повинностъ.

Които сж съгласни да се отпустне на Иванъ М. Петровъ, отъ с. Дълбокъ-долъ, Троянска околия, еднократна помощъ въ размѣръ на 10.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 275.

Докладчикъ М. Райковски (з): Постѣпило е заявление отъ Краю и Тодоръ Ив. Павунски, отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия, съ което молятъ да имъ се опрости наложената на покойния имъ братъ Димитъръ Ив. Павунски глоба за нарушение закона за акцизѣтъ и пр. Братъ имъ е билъ бозаджия и му е била наложена глоба. Описватъ тѣхнитъ имоти и ги обявяватъ за проданъ. Комисията реши да имъ се опрости глобата.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Краю и Тодоръ Ив. Павунски, отъ с. Голѣма-Мелѣзна, Троянска околия, сумата 21.125 л., наложена глоба на покойния имъ братъ Димитъръ Ив. Павунски съ постановление № 28/1928 г. и № 446/1930 г. на еленския околийски данъченъ началникъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ, пореденъ № 276.

Докладчикъ М. Райковски (з): Постѣпило е заявление отъ Сѣю Добревъ, отъ с. Старо-село, Троянска околия, съ което моли да му се опрости наложената му глоба за нарушение закона за акцизѣтъ и пр., понеже е беденъ — има актъ за несъстоятелностъ. Комисията реши да му се опрости глобата.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Сѣю Добревъ, отъ с. Старо-село, Троянска околия, сумата 72.400 л., наложена му глоба съ изпълнителенъ листъ № 2.190/1924 г., на Разградския окръженъ сѣдъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Иванъ Ингилизовъ.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 100.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Постѣпило е заявление отъ Йорданка Г. Велкова, отъ гр. София, съ което моли да ѝ бѣде опростена сумата, съ която е начетенъ покойниятъ ѝ съпругъ. Георги Велковъ е билъ ковчежникъ и е билъ начетенъ съ две суми: едната е 9.256 л., а другата — 51.002.40 л. По постановлението за втората сума е оправданъ. По първата сума Военното министерство дава мнение, че въ случая нѣма злоупотреба, че тази сума е давана за купуване на вѣглища за чиновниците и че сумата е трѣвало да събере замѣстникътъ му. Обаче начетътъ е върху него. По постановлението за първата сума той е задълженъ да плати 8.755.44 л.

Х. Мирски (д): Георги Велковъ е починалъ. Кои сж неговитъ наследници? Само тя ли е?

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Само тя. Освенъ това, Военното министерство дава мнение, че сумата не е злоупотребена.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Йорданка Г. Велкова, отъ гр. София, сумата 8.755.44 л. съ лихвитъ, за която съ резолюция № 140/1930 г. на специалния сѣдъ при Върховната смѣтна палата е задълженъ въ полза на държавното сѣкровище, покойниятъ ѝ мъжъ Георги Велковъ, като бившъ ковчежникъ на Инженерната работилница, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 254.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Постѣпило е заявление отъ Христо Димитровъ Василевъ, отъ гр. Пловдивъ, съ което моли да му се опрости остатъкътъ отъ наложена му глоба за нарушение закона за данѣкъ и такса на хазартнитъ и за развлѣчение игри. Представилъ е удостоверение отъ окръжното данѣчно управление, въ което се казва, че нѣма никакви доходи. Той има 6-членно семейство. Комисията реши да му се опрости глобата. Ще му се опрости тази частъ, която би се оказала неизплатена. Което е платено до днесъ — платено. Остатъкътъ отъ глобата ще му се опрости.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се опрости на

Христо Димитровъ Василевъ, отъ гр. Пловдивъ, останалата частъ отъ наложената му глоба съ постановления № № 611 и 612/1924 г. на пловдивския акцизенъ началникъ, която частъ би се оказала неизплатена при обнародване настоящето решение въ „Държавенъ вестникъ“, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 256.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Иванъ А. Кузмановъ, отъ гр. София, като наемател на банитъ въ с. Княжево, е билъ осѣденъ да заплати на държавата сумата 62.664 л., заедно съ лихвитъ, понеже не е устоялъ на задълженията си и напустналъ банитъ.

По нареждане на Финансовото министерство, бирникътъ му е продалъ всички движими и недвижими имоти. Къмъ преписката е приложенъ актъ за несъстоятелностъ, въ който се казва, че сѣщиятъ притежавалъ движими вещи, които били продадени отъ бирника на търгъ и които по силата на чл. 27 отъ закона за събиране на прѣжитъ данѣци не могатъ да се продаватъ.

Прометарната комисия реши да му се опрости дължимата сума.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се опрости на Иванъ А. Кузмановъ, отъ София, сумата 62.664 л., заедно съ лихвитъ, дължима по изпълнителенъ листъ № 265/1927 г. на Софийския окръженъ сѣдъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 153.

Стаменка Андонова, отъ гр. София, моли да ѝ се отпустне еднократна парична помощъ, понеже е стара и крайно бедна, майка на убитъ единственъ синъ въ войната. И по-рано комисията е решавала да ѝ се отпустне еднократна помощъ 2.000 л. Министерството на финансите е дало съгласието си, и прометарната комисия реши повторно да ѝ се отпустне помощъ 2.000 л.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Които сж съгласни да се отпустне на Стаменка Андонова, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 2.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Никола Алексиевъ.

Докладчикъ Н. Алексиевъ (з): Ще се докладва по списъкъ IV пореденъ № 177.

Жители на с. Борима, Троянско, сж закупили една гора преди освобождението на България. Следъ освобождението на България сж отсѣпили гората за ползуване отъ общината. Тѣ притежаватъ крепостенъ актъ, написанъ по турски, преведенъ въ Министерството на външнитъ работи и изповѣданията въ 1902 г., отъ който се вижда, че действително гората е купена отъ 16 жители на тая община. Впоследствие жителитъ на това село, следъ като сж се ползували дълги години отъ тая гора, следъ като сж водили и спорове помежду си, дали гората да остане въ тѣхна частна собственостъ или да остане въ общо ползуване отъ общината, започватъ да разграбватъ гората и безразборно да я сѣкатъ. Горскитъ власти, за да запазятъ гората, я взели подъ свое покровителство. Въ протокола на комисията, която е опредѣляла границитъ на тая гора, се казва, че действително горскитъ власти взематъ гората подъ свое покровителство, за да не се разграбва, и се признава, че действително гората е частна собственостъ — не се прави различие на кого, на общината ли, или на лицата отъ това село, които сж я купили. Обаче впоследствие лицата, които сж се ползували съ по-голямъ довѣрие въ общината и сж държали общинската управа на това село дълги години, сж се мъчили да използватъ гората за лична тѣхна облага, т. е. тоя имотъ да бѣде използванъ само отъ тия нѣколко лица. И до тоя моментъ въпросътъ стои откритъ за тѣхъ. Обаче отъ направената провѣрка отъ горскитъ власти се установява, че гората е частна и че общината се е ползувала отъ пашата отъ тая гора и се смѣта, че гората е принадлежаща на самата община.

Заинтересованитъ лица сж подали заявление, съ което молятъ, следъ като бѣде разгледано въ Народното събрание заявлението имъ за преотстъпване на общината тая гора, да се имало предъ видъ, че въ тия граници отъ 150 декара горавизала и тѣхната гора. Обаче доколкото се вижда отъ тия документи, има заведено отъ тѣхна страна дѣло за тия 150 декара собствено тѣхно владение и дѣлото се води отдѣлно. Обаче Министерството на земледѣлнето, следъ като е разгледало подробно всичкитъ документи къмъ тая преписка и протоколитъ на лесничеството отъ ония горски комисии, които сж разгледали гората и опре-

дѣлили границитѣ, дава следващото мнение: (Чете) „Преписката, заедно съ приложенията ѝ, се изпраща въ Народното събрание съ съобщение, че Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, въз основа приложенитѣ документи, се съгласява да бѣде отстъпена въпросната гора на с. Борима, съ изключение на спорната частъ, за която се води дѣло отъ Староселската община“ — т. е., министерството е съгласно да се отстъпи на с. Борима само она частъ отъ гората, която не е спорна.

При туй положение смѣтамъ, че решението на комисията, да се отпусне гората на с. Борима, ще бѣде прието.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Каква гора е? Държавна ли е?

Докладчикъ Н. Алексиевъ (з): Не е държавна, частна собственостъ е.

Н. Йотовъ (з): Ако е частна, какъ ще се отпусне?

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Какъ ние ще я даваме, ако е частна! Да се оттегли той докладъ. Ще вземемъ ние на хората имота да го даваме на друго! Даже и държавна да е гората, така ли се дава! Каква е тази практика! Не може да се дава държавна гора така. Ако е частна, не може да се даде по тая начинъ, ако е държавна — още помалко. Каква е тая прошетарна комисия, която се е конституирала въ създъ — да дава права!

Докладчикъ Н. Алексиевъ (з): Министерството на земледѣлието е дало мнение.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Може да е дало мнение, но сега министърътъ го нѣма тукъ.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Рашко Маджаровъ. (Глъчка)

Ц. Бръшляновъ (д. сг): То е въпросъ административенъ, нека го разреши министерството.

Р. Маджаровъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ ще моля и настоявамъ да бѣде вдигнатъ този въпросъ отъ сегашното заседание и да бѣде решенъ въ присѣдствието на титулярния министъръ на земледѣлието.

Д. Богдановъ (д): Този е пътътъ, по който се даватъ горитѣ. Презъ ваше време се даваха по 6.000 декара безъ пари.

Р. Маджаровъ (д. сг): Въ мое присѣдствие — не, но въ присѣдствието на такива като Васъ, които сѣ раздавали.

П. Попивановъ (з): Не казваме лично за Васъ. Може би тогава Вие нарочно да сте отсъствуващъ.

Р. Маджаровъ (д. сг): Азъ искамъ да зная, нѣма ли членъ въ прошетарната комисия, народенъ представителъ, който да е отъ с. Борима?

А. Капитановъ (з): Какво значение има това?

П. Попивановъ (з): Това юридически доводъ ли е?

Р. Маджаровъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ съмъ длъженъ да се изкажа и съмъ се изказвалъ винаги. Ние, при Стамболийски, сме спирали 5—6 такива раздавания на гори, когато се докладваха.

П. Попивановъ (з): Ама Стамболийски ги спираше.

А. Капитановъ (з): При Липчевъ не можехте.

А. Аврамовъ (з): Спомняте за Стамболийски, ама му отръзяхте главата.

Р. Маджаровъ (д. сг): Азъ нѣмамъ нищо противъ да се дадатъ гори, но трѣбва да се констатира тия работи, които се вършатъ. Ще дойдатъ редица други случаи, и ние трѣбва да знаемъ, дали може държавни гори да бѣждатъ отстъпвани, раздавани по начина, по който се отстъпватъ.

Второ, защо се раздаватъ маса горски материали, въпрѣки борбитѣ на много народни представители, и често тия материали се раздаватъ на безценица? Раздаватъ се голѣми комплекси иглолистни гори на безценица.

И когато ще дойде първиятъ докладъ, на който и да е комисия, азъ бихъ желалъ г. министърътъ на земледѣлието да бѣде тукъ, за да се установятъ известни принципи въпроси.

Трето — ако Народното събрание не приема тази работа — и по същество, азъ не мога да разбера, защо ние сме сезирани. Намъ да ни се докладва отъ г. докладчика, че гората е частна — 15 души я купили, имали си турски документи.

Докладчикъ Н. Алексиевъ (з): Тя е купена въ 1848 г.

Р. Маджаровъ (д. сг): Отъ Стефанаки бей. Чакайте да ви покажа, да видите, че е така. (Отива при докладчика на трибуната)

Та, казвамъ, тъй както ни се докладва, не личи, че гората е държавна.

Обаждатъ се: Така пише.

Р. Маджаровъ (д. сг): Може да пише, но ние слушаме докладъ. И нали всичко това се пише въ дневницитѣ бе, г-да? — Ако гората е държавна, Народното събрание може да се произнесе. Но тогава азъ ще направя още едно възражение, и вие, ако искате, приемоте го, а ако не искате, недейте го приема. То е ваше право и ваша отговорностъ. Какво решаваме ние? Решаваме да се отпусне една гора, отъ която една частъ е още спорна съ друго село. Въ какви граници ще се отпусне тази гора, какъ ще се опредѣлятъ тѣзи граници? Ще направимъ и тукъ същото, каквото се направи преди нѣколко години съ селата Челопеч и Голѣма-Заного, където и Народното събрание, и сѣдилищата още и до днесъ не могатъ да ги оправятъ, вследствие на което хората и до днесъ не могатъ да встъпятъ въ владение на гората.

Най-разумното е да се върне преписката въ Министерството на земледѣлието, което да обсъди кои граници сѣ безспорни.

А. Капитановъ (з): Тѣ сѣ описани.

Р. Маджаровъ (д. сг): Когато отъ насъ се иска да кажемъ, че се предава само безспорната частъ отъ гората, азъ, който съмъ противъ този начинъ на отстъпване на държавни имоти, и който десетки години съмъ защищавалъ това положение, както го защищавамъ и днѣ днешенъ, моля народното представителство да не разрешава въпроса сега, въ отсъствието на г. министра на земледѣлието, а да върне преписката въ министерството, което да внесе въпроса по реда, по който се внасятъ законопроектитѣ. Въпросътъ може да се позабави, но затова пъкъ, въ такъвъ случай, ще има по-голѣмъ контролъ, за да може да се разреши работата най-целесъобразно.

Председателствуващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Минко Райковски.

М. Райковски (з): Г. г. народни представители! Чини ми се, че кридо се разбира въпросътъ съ тая гора. Работата стои съвсемъ другоаче. Боримската община не иска отъ Народното събрание да ѝ подари държавна гора, а въпросътъ е следниятъ.

Още преди освобождението на България, въ с. Борима е имало около хиляда турски къщи, имало е три турски кметства. Следъ освобождението на България турцитѣ сѣ избѣгали. Тая гора е била общински балталѣкъ. Къмъ преписката е приложени турска тапия отъ 1848 г. съ предводъ на Министерството на външнитѣ работи отъ 1902 г., отъ която тапия се вижда, че гората е общински балталѣкъ на с. Борима. Обаче какво става следъ освобождението на България? Следъ освобождението на България, връщатъ се нѣколко турски чорбаджии и 5—6 души българи преселници отъ близкитѣ села и успѣватъ да разграбятъ тая гора, като решаватъ да я сподѣлятъ помежду си подъ предлогъ, че била тѣхна частна. Въ последствие, като селски чорбаджии, тѣ държатъ общинската управа въ своитѣ рѣце и се снабдяватъ съ сѣдебно решение посрѣдствомъ общински удостоверения, каквито си издаватъ. За тая целъ Министерството на земледѣлието въ 1885 г., споредъ тогава съществуващия законъ, назначава горска комисия, която провѣрва гората и я взема подъ възбраната на държавата, докато се уясни положението. Протоколътъ на тая комисия е приложенъ къмъ преписката. Въ 1894 г. се назначава втора горска комисия. Тая комисия, като отива на мѣстото, вижда, че тия честни лица подѣлятъ гората помежду си; установява какъ тѣ сѣ издали удостоверения отъ общината, защото сѣ държали въ рѣцетѣ управата ѝ, и решава да се възвърне го-

рата на Боримската община, като общински балталяк. Но какво става? Тия сѣщитѣ хора, които претендиратъ да подѣлятъ гората като частна, държаха и продължаватъ до преди десетина години да държатъ общинската управа въ рѣцетѣ си, защото пускатъ корени по-далече въ селото и почватъ да се борятъ, за да я взематъ като частна, както и действително една частъ отъ нея сѣ спечелили сѣ подкупи на лъжливи свидетели. Ако ние сега не я вземемъ, тѣ ще продължаватъ да я ограбватъ. Това е сѣщността на работата. Боримската община нѣма възможностъ да заведе дѣло, пъкъ и безъ туй е изгубила правото да го заведе, защото сѣ минали 20 години. Ние искаме чисто и просто да се възстановятъ правата ѣ върху гората, които сѣ установени сѣ документи, сѣ турски тапи, сѣ решения на горски комисии и т. н.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Цоню Бръшляновъ.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Г-да! Азъ искамъ да задамъ на г. докладчика единъ въпросъ. Г. докладчикъ! Има ли заявление и отъ сѣседнитѣ села, Старо-село и Голѣма-Желѣзна, сѣ което да сѣ искали да имъ се отстъпи нѣщо отъ сѣщата гора? И второ: има ли доказателства, че сѣществуватъ заведено дѣло отъ с. Старо-село. . .

Ф. Рафаиловъ (д. сг): Въпросътъ е чисто юридически.

А. Буковъ (з): Затова карате такива дѣла по 50 години, за да храни една гора 50 души адвокати — нѣма го майсторътъ.

Ц. Пупешковъ (д. сг): А вие искате да ги решавате като сега — ала минутъ.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Моля ви се. — Г. докладчикъ! Има ли документъ, че сѣществуватъ дѣло, заведено отъ с. Старо-село, или нѣма?

Докладчикъ Н. Алексиевъ (з): Нѣма.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Г. докладчикътъ ще оттегли това заявление.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Г-да! Азъ изпълнявамъ единъ дългъ. Единъ старъ човѣкъ, мой добъръ познатъ, ми пише следнитѣ 5—6 реда, които азъ съмъ дълженъ да ви прочета. (Чете) „Господине“ и пр. „Между наше село и с. Борима има държавна гора, но тая гора е водопой на цѣлото ни село. Сега „еди-кой-си и пр.“ е прокаралъ презъ прошетарната комисия да се даде тая гора на Борима. Ако се даде, то нашето село, останало безъ водопой, трѣбва да се изсели. Ето защо моля“ и пр. Сега така ли е, не е ли така — азъ не зная, г-да, но разбирамъ, че претенцията на Старо-село може да остане свършено илюзорна, предъ видъ на туй, че и то, както и Борима, е загубило срока, за да обжалва онзи протоколъ на горскитѣ власти, за който тукъ се споменава, че ималъ едно особено съдържание: не е държавна гора, но я взема държавата подъ свое покровителство — подобно нѣщо.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Заявлението ще се оттегли и върне въ комисията.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Ето защо азъ бихъ молилъ въпросътъ да се обсъди отново въ комисията, кждето да

се докладватъ и другитѣ две заявления на другитѣ две села, и тогава ще видимъ какво решение ще вземемъ.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Понеже комисията не разполага сѣ нуждитѣ данни, то тая преписка следва да се оттегли, да се върне въ комисията, която да пре реши въпроса наново сѣ нуждитѣ данни.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): И заявленията на другитѣ две села да бждатъ разгледани едновременно.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Всичко ще бжде разгледано.

Председателстващъ Н. Захариевъ: Има думата г. министърътъ на вътрешнитѣ работи.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Г. г. народни представители! Понеже часътъ минава 7, ще ви моля да се съгласите да се вдигне заседанието за утре сѣ следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за допълнение чл. 39 отъ закона за пѣтицата.

2. Трето четене законопроекта за разрешаване на Бургазката градска община да сключи заемъ;

3. Трето четене законопроекта за освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитане бившитѣ касиери на Ботровското училищно настоятелство, Бѣленска околия, и пр.

4. Второ четене законопроекта за закрила на земеделѣ-леца-стопанинѣ.

А. Буковъ (з): Нѣма да бжде готовъ, защото трѣбва да се напечататъ.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Ако е готовъ.

5. Одобрение предложението за одобрение третото постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 29 февруарий 1932 г., протоколъ № 18.

6. Второ четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за селско-стопанското настаняване на бежанцитѣ.

7. Първо четене на законопроекта за прибавяне на нова алинея къмъ чл. 321 отъ закона за народното просвѣщение.

8. Второ четене на законопроекта за измѣнение точки 11 и 13 отъ чл. чл. 88 и 67 отъ закона за градскитѣ и селски общини. Този законопроектъ мина на първо четене, утре комисията ще го разгледа и, ако бжде готова сѣ своя докладъ, ще мине на второ четене.

9. Докладъ на комисията по провѣрка на изборитѣ.

10. Докладъ на прошетарната комисия и

11. Първо четене предложението за измѣнение и допълнение нѣкои членове отъ правилника за вътрешния редъ на обикновеното Народно събрание. (Разискване)

Председателстващъ Н. Захариевъ: Които приематъ така предложението отъ г. министра на вътрешнитѣ работи дневенъ редъ за утрешното заседание, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието за утре.

(Вдигнато въ 19 ч. 15)

Подпредседателъ: Н. ЗАХАРИЕВЪ

Секретаръ: Т. СТ. МЕЧКАРСКИ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ